

ARGUMENTUM

news opinion analysis

- Ndahet nga jeta
ish-Presidenti i Shqipërisë
Bujar Nishani

- Pse vizita e Bidenit në
Azinë Lindore është në
këmbën e gabuar?

- A Tenfold Geo-Political
"NO" to "Open Balkans"

SHIREEN ABU AKLEH

Zëri i Palestinës u vra, por jehona e saj është e përjetshme!

Të dashur lexues dhe ndjekës të Argumentum.al,

Në tre vjetorin e themelimit të kësaj media online, **Argumentum.al** tashmë vjen në versionin e një reviste të përmuajshme të cilën mund ta shfletoni online nga muaji **PRILL 2022**.

Ky botim mujor ofron një kombinim të qartë të lajmeve në vend, rajon dhe botë, si dhe opinioneve dhe analizave për ngjarjet e zhvilluara përgjatë një muaji.

Duke falënderuar secilin prej jush për vëmendjen dhe besimin ndaj medias tonë, ju premtojmë që do të vijojmë të sjellim për ju analizat objektive mbi zhvillimet kryesore në vend, rajon, Europë dhe në botë.

Argumentum.al përpiket të jetë burim

autoritar i gazetarisë me analiza dhe komente mbi marrëdhëniet ndërkombëtare, politikën botërore dhe një gamë të gjerë çështjesh me rëndësi globale duke sjelle

materiale ekskluzive. Kjo falë edhe kontributit të disa prej emrave të njohur të politikës dhe publicistikës shqiptare dhe bashkëpunorëve të tjerë vendas dhe të huaj. Në të njëjtën kohë **Argumentum.al** është e hapur për komente e mendime të lexueseve të saj.

Lexoni falas mbi çështjet e brendshme dhe ndërkombëtare në revisten

Argumentum.al në shqip dhe anglisht!

Marjana DODA
Kryeredaktore

Përmbajtja

03-05 IN MEMORIAM

- Presidenti Ilir Meta ka mbajtur fjalimin e lamtumirës në nderim të ish-presidentit Bujar Nishani.
- Ish-kryeministri Berisha pëlqet ndërsa i jep lamtumirën mikut dhe bashkëpunëtorit Bujar Nishani.
- Djali i ish-presidentit Nishani, Ersi Nishani: "Im atë nuk bënte kurrë kompromis për tre gjëra. Për familjen, Zotin e Atdheun!
- Kush ishte Bujar Nishani?

06 ANALIZA E "ARGUMENTUM"

- Shireen Abu Akleh, zëri i Palestinës u vra, por jehona e saj është e përgjeshme!

08 JO VETEM LAJME

- Pse vizita e Bidenit në Azinë Lindore është në këmbën e gabuar?

10 REALPOLITIK

- Po dialogu ku është? Sebe për muhabet! Europa e Re përballë Rusisë së Vjetër! Ok, Zonja Ambasadore!

12 POLITIKA

- Dhjetëvjeçar gërricjesh.

14 FOKUS

- Nga konflikti i Ukrainës tek ndryshimet klimatike, ja çfarë ndodhi në Davos.

17 RAJONI

- Aleksandër Vuçiç betohet për herë të dytë si President: "Detyra ime është që të kujdesem për Serbinë".

23-31 ENGLISH EDITION

- *It's time for Albania to treat seriously strategic partnership not just as 'relics' (Editor's Note).*
- *A Tenfold Geo-Political "NO" "to "Open Balkans" (Dr. Jorgji KOTE).*
- *100th anniversary of diplomatic relations between Albania and US commemorated.*
- *On the Greek calends! Yes, all is okay, but poor Abil passed away! More confusion, little information! Again "No" to Open Balkans! NATO in trouble! Kyiv in, Moscow out! (Dr. Jorgji KOTE)*

Lamtumirë President Bujar Nishani!

sh-Presidenti Bujar Nishani u nda nga jeta në mënyrë të parakohshme, më 28 Maj në moshën 56-vjeçare pasi prej dy muajsh vuajti komplikacionet e infektimit me koronavirus.

Situata shëndetësore e ish-kreut të shtetit u rëndua pas infektimit të tij me COVID-19 dy muaj më parë. Ai vuante nga një sëmundje autoimmune në mëlçi dhe nuk arriti t'i tejkalojë pasojat që virusi famëkeq i kishte lënë në organizëm. Fillimisht, Nishani u shtrua në Senatorium dhe pas rehabilitimit të tij fillestar, ai u rikthye në spital për shkak se simptomat post-COVID i lanë me shenja pneumonie në mushkëri. Gjendja e tij u stabilizua për pak kohë. Por, më pas, ajo u përkeqësua. Më 23 prill, ai u nis drejt Gjermanisë për mjekim, ku edhe dha frymën e fundit. Bujar Nishani lindi më 29 shtator 1966 dhe mandatin presidencial, ai e mori me fillim në 24 korrik 2012 dhe e përmbylli më 24 korrik 2017, ndërsa bëhet presidenti më i ri në moshë që ka ndërruar jetë në Shqipëri.

Qeveria shpalli ditë zie Kombëtare në nderim të presidentit të ndjerë Bujar Nishani datën 2 qershor.

Presidenti Bujar Nishani u përcoll në banesë me një ceremoni shtetërore që u organizua në Presidencë ku personalitete të larta të vendit, Kosovës e Malit të Zi por dhe bashkëpunëtorë të tij e familjarë i dhanë lamtumirën. Per here te fundit në Presidencë, ku ai mbajti postin e kreut të shtetit për 5 vjet, në nderim të Bujar Nishanit u zhvilluan homazhe, nga ku ju dha dhe lamtumira e fundit. I mbështjellë me flamurin kombëtar, i mbajtur nga trupa ceremoniale e gardës e veshur me të kuqe, arkëmorti i ish-Presidentit të Republikës Bujar Nishani u përcoll me një minutë heshtje për në banesën e fundit.

Arkëmorti me trupin e ish-presidentit u shoqërua në këmbë deri te Ura e Lanës, nga një kortezh i gjatë jo vetëm personalitetesh, por edhe njerëzish të thjeshtë, që vlerësuan tek ai politikanin që i mëshonte korrektësisë e qytetarisë edhe në 'fushëbetejën' politike. Trupi i ish-kreut të shtetit do të prehet në varrezat e Sharrës.

Presidenti Ilir Meta ka mbajtur fjalimin e lamtumirës në nderim të ish-presidentit Bujar Nishani

'Familjarë të presidentit Nishani. E nderuar kryetare e Kuvendit Lindita Nikolla. Të nderuar ish presidentë, ish kryetarë të Kuvendit dhe ish kryeministra të Shqipërisë dhe Kosovës. Të nderuar udhëheqës politikë nga Shqipëria, Kosova, Maqedonia, Mali i Zi që na keni nderuar sot. Të nderuar ambasadorë. Të dashur miq dhe bashkëpunëtorë. Faleminderit për praninë tuaj sot për t'i dhënë lamtumirën Bujar Nishanit. Fundi i papritur lë plot pengje për mundësitë e humbura, për ato që nuk u thanë dhe ato që nuk u bënë dot. Dhimbja e bën të vështirë gjetjen e fjalëve që mund të kurojnë këto plagë njerëzore. Ai që i rrethuar nga dashuria e familjes së prindërve dhe asaj që krijoi më pas me Odetën. Për presidentin Bujar Nishani këto ditë ka pasur vlerësime mëse të merituar. Kanë folur bashkëpunëtorët, miqtë, dashamirësit. Kanë folur shqiptarët edhe miqtë e Shqipërisë. I ardhur në politikë nga FA, ai solli virtytet më të mira të ushtarakëve në jetën politike dhe institucionale të vendit.

Ai e shihte politikën si art dhe besonte se ishte instrument për të sjellë ndryshime. Ai besonte te demokracia dhe shteti ligjor. Presidentit Nishani i peshonte fjalë. Ai çmohej për thjeshtësinë në komunikimin publik. Do mbahet mend për qetësinë, forcën e argumentit. Si kryetar i shtetit ai punoi me përkushtim të radhë në mbrojtje të kushtetutës. Ai punoi për të forcuar frymën e tolerancës dhe bashkëjetesës fetare në vend. Ai besoi deri në fund te demokracia.

Si president në 100 vjetorin e shtetit shqiptar ai mëshiroi këto parime. Ai ushqente një dashuri të veçantë për Kosovën. Presidenti Nishani pati bashkëpunim me faktori politik shqiptar në rajon. Ai diti të vendosë ekuilibrat në marrëdhëniet institucionale dhe vëllazëror. Sot në ditën e lamtumirës e falenderojmë për modelin që ai solli si shtetar, politika, familjar dhe shtetar dhe shembullor. I paharruar ish presidenti Bujar Nishani', tha Meta.

Djali i ish-presidentit Bujar Nishani Ersi Nishani në fjalimin e lamtumirës për babain e tij në varrezat e Sharrës

“Im atë nuk bënte kurrë kompromis për tre gjëra. Për familjen, Zotin e Atdheun!

“Të nderuar personalitete dhe miq të pranishëm u falënderoj për praninë tuaj na keni lehtësuar dhimbjen sado pak. Im atë për tre gjëra nuk bënte kurrë kompromis për tre gjëra, familjen, zotin dhe atdheun. Familja jonë sot i jep lamtumirën busullës së saj drejtuese, kombi shqiptar i jep lamtumirën një shërbëtorit të përlulur dhe Zotit i shtohet një engjëll në parajsës. Lamtumirë baba!” - u shpreh Ersi Nishani.

Ish-kryeministri Berisha përlotët ndërsa i jep lamtumirën mikut dhe bashkëpunëtorit Bujar Nishani

janë edhe pavdekësia e tij tokësore.

Kështu që, me ne mbetet dhe do jetojë gjithmonë Bujar Nishani, njeriu i ndershëm, qytetari i përgjegjshëm dhe atdhetar, prindi dhe bashkëshorti i dashur e shembullor, shërbëtor i përkushtuar i qytetarëve të këtij vendi, demokrat i flakët dhe guximtar, drejtues i talentuar i Partisë Demokratike, burrështetas fisnik, president i aftë dhe dinjitoz që i dha vendit e kombit në drejtim nder dhe dinjitet të veçantë.

Por përsëri, pas kësaj lamtumire, pas kësaj ndarje të dhimbshme dhe të papritur me ty, secili prej nesh ndjehet më i pakësuar, sepse me ndarjen e trishtë me ty ne kemi humbur një pjesë të çmuar, të dashur, të shpirtit dhe zemrës tonë. u shpreh mes lotesh Berisha.

Sali Berisha u përlot në fjalimin e lamtumirës për ish presidentin Bujar Nishanin. Teksa shprehte vlerësimin për Bujar Nishanin si politikan dhe vlerat e tij si njeri, Berisha tha se gjithmonë do të jetojë pranë tyre ish presidenti si demokrat i flaktë dhe guximtar.

Ti megjithëse largohesh nga ne përgjithmonë, përsëri për sa kohë që ne do të jetojmë, do të mbelesh i gjallë midis nesh me veprat, fisnikërinë, dhuntitë e larta morale, përkushtimin e pakufishëm, shërbimet më të mëdha dhe të çmuara ndaj Shqipërisë dhe shqiptarëve në rrugëtimin e tyre për liri.

Vlerat morale, virtytet, veprat, mirësitë e njeriut

Kush ishte Bujar Nishani?

Bujar Nishani lindi në Durrës më 29 shtator 1966. Studimet e larta i kreu në vitin 1988 në Akademinë Ushtarake “Skënderbej” në Tiranë. Studimet pasuniversitare në Menaxhimin e Burimeve të Mbrojtjes i përfundoi në vitin 1996 në Kaliforni, Shtetet e Bashkuara. Nishani ka studiuar edhe jurisprudencë në Fakultetin e Drejtësisë të Universitetit të Tiranës, ku u diplomua në Drejtësi në vitin 2004. Në vitin 2005, ai mori titullin Master për Studime Evropiane në Shkollën e Studimeve Evropiane të Universitetit të Tiranës.

Karriera e tij profesionale filloi në vitin 1988 si pedagog në Akademinë Ushtarake “Skënderbej”. Më pas, në vitin 1993 shërbeu si drejtor i Punëve të Jashtme në Ministrinë e Mbrojtjes, për të vazhduar në Departamentin e Marrëdhënieve me NATO-n në Ministrinë e Punëve të Jashtme në vitin 1994. Në vitin 1996 Nishani shërbeu në kabinetin e Ministrit të Mbrojtjes. Në vitin 1997, ai u emërua dhe shërbeu si kryetar i Forumit Ushtarak Euroatlantik.

Karriera politike e Nishanit lidhet me Partinë Demokratike ku u anëtarësua në vitin 1991. Në vitin 2001 u zgjodh sekretar i degës së Partisë Demokratike Tiranë; në vitin 2003 u zgjodh nga lista e kandidatëve të Partisë Demokratike, anëtar

i Këshillit Bashkiak të Tiranës; në vitin 2005 zgjidhet anëtar i Këshillit Kombëtar të Partisë Demokratike dhe më pas anëtar i Kryesisë së PD-së.

Në korrik të vitit 2005, Nishani, kandidat për Partinë Demokratike, u zgjodh deputet në zonën zgjedhore 34 në Tiranë. Në zgjedhjet parlamentare të qershorit 2009, ai u zgjodh sërish deputet.

Nga marsi 2007 deri në shtator 2009, Nishani shërbeu si ministër i Brendshëm; nga shtatori 2009 deri në prill 2011 shërbeu si ministër i Drejtësisë dhe më pas, në prill të 2011 ai u emërua sërish në postin e ministrit të Brendshëm, ku qëndroi deri në qershor të vitit 2012, kur u zgjodh nga Kuvendi i Shqipërisë në detyrën e Presidentit të Republikës.

Më 24 korrik 2012 Bujar Nishani u zgjodh President i Republikës së Shqipërisë dhe shërbeu në këtë pozitë përgjatë një mandati të plotë deri në vitin 2017.

Nishani ishte njohës i mirë dhe i rrjedhshëm i gjuhës angleze. Ai është i martuar dhe pati dy fëmijë.

Ai u zgjodh president i vendit në moshën 46-vjeçare, duke u bërë kreu më i ri i shtetit në Shqipërinë pluraliste.

Lamtumirë Zoti President!

SHIREEN BU AKLEH

Zëri i Palestinës u vra, por jehona e saj është e përjetshme!

Shireen, për çdo gazetar palestinez dhe për çdo gazetar arab, është një model që e humbëm sot," tha gazetari i Al Jazeera, Tamer Mishal. "Fotografitë tragjike që pamë në rrjetet sociale, të qëlluara në kokë, tregojnë se ato erdhën nga një snajper izraelit i cili qëllloi një plumb direkt në drejtim të saj."

"Deri në sekondën e fundit, Shireen Abu Akleh ishte profesionist dhe këmbëngulës," shtoi ai.

Mesazhi i fundit që Abu Akleh i dërgoi Al Jazeera-s ishte një email në orën 6:13 të mëngjesit, ku ajo shkruante: "Forcat okupuese sulmojnë Jenin dhe rrethojnë një shtëpi në lagjen Jabriyat. Rrugës për atje do t'ju sjell lajme sapo të bëhet e qartë fotografia."

Shteti i Palestinës dënoi në termat më të ashpër vrasjen e dhunshme të Izraelit dhe shënjestrimin e qëllimshëm të gazetares veterane të Al-Jazeera, Shireen AbuAqla, në kampin e refugjatëve Jenin.

"Vrasja e Shireen nga Izraeli është pjesë e luftës dhe nxitjes së tij të mirë-dokumentuar dhe të pranuar gjerësisht kundër gazetarëve palestinezë dhe lirisë së shprehjes dhe shtypit. Izraeli dhe zyrtarët e tij, haptazi dhe publikisht, i shpërblejnë ushtarët e tyre për vrasjen e palestinezëve, duke përfshirë gazetarët, me pandëshkueshmëri të plotë dhe një ndjenjë të guximshme imuniteti", thuhet ndër të tjera në reagimin e Ministrisë së Punëve të Jashtme

Gazetarja veterane palestineze Shireen Abu Akleh u vra nga një armë zjarri në kokë mëngjesin e 11 majit 2022 ndërsa raportonte nga Jenin, një qytet palestinez në Bregun Perëndimor. Abu Akleh po mbulonte një bastisje që po kryhej nga Forcat e Mbrotjtjes izraelite (IDF). Ishte një nga disa bastisje që ushtria izraelite ka kryer në Jenin, disa prej tyre vdekjeprurëse, mes trazirave në rritje muajt e fundit.

dhe e Mërgimtarëve të Shtetit të Palestinës.

Shireen AbuAqla është një tjetër viktimë e mosveprimit të qëllimshëm të komunitetit ndërkombëtar për ta mbajtur Izraelin përgjegjës për krimet e tij të vazhdueshme. Krimet e luftës dhe terrorizmi i Izraelit duhet të ndalen. Të lejosh vrasjet mizore të gazetarëve palestinezë nga Izraeli të kalojnë të pakontrolluara do të thotë të sanksionosh vrasjen e gazetarëve.

Ndërsa kanë dhe një thirrje për gjithë gazetarët në botë që të ekspozojnë krimet e Izraelit, përfshirë krimet kundër gazetarëve. Prokurori i Gjykatës Ndërkombëtare Penale duhet të hapë men-

jëherë dhe urgjentisht një hetim për krimet e Izraelit kundër gazetarëve dhe personelit të medias.

I dërguari i OKB-së kërkon përgjegjësi për vrasjen e Abu Akleh

I dërguari i posaçëm i OKB-së për Procesin e Paqes në Lindjen e Mesme, Tor Wennesland, ka dënuar vrasjen e Abu Akleh në Bregun Perëndimor të pushtuar.

"Dënoj fuqishëm vrasjen e gazetares së Al Jazeera-s, Shireen Abu Akleh, i cili u qëllua me zjarr të vërtetë këtë mëngjes ndërsa mbulonte një operacion të forcave izraelite të sigurisë në Jenin, në Bregun Perëndimor të pushtuar", shkroi Wennesland në Twitter.

“Unë bëj thirrje për një hetim të menjëhershëm dhe të plotë dhe që përgjegjësit të mbajnë përgjegjësi. Punonjësit e medias nuk duhet të jenë kurrë në shënjestër.”

Giles Trendle, drejtori menaxhues i Al Jazeera, tha se rrjeti ishte “i tronditur dhe i pikëlluar” nga vrasja e Abu Akleh.

Trendle kujtoi se një ndërtesë që strehon zyrat e Al Jazeera, si dhe organizata të tjera mediatike, duke përfshirë agjencinë e lajmeve Associated Press, u bombardua më pak se një vit më parë gjatë sulmit të Izraelit në Rripin e Gazës. “Ne kemi pasur një histori në të gjithë botën, por veçanërisht në këtë rajon, ku kemi pasur tragjedi,” tha ai, duke bërë thirrje për një hetim transparent të vrasjes së Abu Akleh.

“Si gazetarë, ne vazhdojmë. Misioni ynë është të vazhdojmë. Ne nuk do të heshtim pavarësisht përpjekjeve për të na heshtur”, tha gjithashtu Trendle.

“Misioni ynë është gjithmonë të vazhdojmë të informojmë botën se çfarë po ndodh. Dhe kjo është më e rëndësishme ndonjëherë.”

“Vrasja për se dyti” e Shireen... dhunimi i arkmortit gjatë funeralit të saj

Mënyra e vdekjes së saj dhe

përçarja pasuese e dhunshme në funeralin e saj, kur policia izraelite e armatosur me shkopinj sulmoi mbajtësit që mbanin arkivolin e saj, tërhoqi një dënim të gjerë ndërkombëtar të Izraelit. Funerali i saj u ndoq nga dhjetëra mijëra palestinezë dhe ishte një nga funeralet më të mëdha të mbajtura në Jerusalem.

Policia izraelite shtyhu dhe rrahu pjesëmarrësit në funeralin e gazetares së vvarë të Al Jazeera, Shireen Abu Akleh. Për shkak të ndërhyrjes së policisë, personat që mbanin arkivolin e gazetares për pak kohë e rrëzuan atë. Funerali i gazetares, Shireen Abu Akleh, u shndërrua në shfaqjen ndoshta më të madhe të nacionalizimit palestinez, që është parë në kohët e fundit.

Në funeralin e gazetares, mijëra persona valëvitën flamurin palestinez dhe brohoritën “Palestina! Palestina”. Ky funeral konsiderohet më i madhi në Jerusalem, qëkur Faisal Husseini, një lider palestinez, vdiq më 2001.

Para varrimit, një turmë e madhe u mbledh për të përcjellë arkivolin e saj nga një spital në lindje të Jerusalemit deri te një kishë katolike pranë Qytetit të Vjetër. Shumë prej pjesëmarrësve kishin flamuj palestinezë dhe turma filloi të brohoriste “Ne sakrifikojmë shpirtin dhe gjakun tonë për ty, Shireen”.

Pas kësaj, policia izraelite ndërhyri duke shtyrë të pranishmit. Policia më pas filloi të godiste të pranishmit, ku një person nga goditjet humbi kontrollin dhe lëshoi arkivolin e gazetares në tokë. Policia grisi flamujt palestinezë dhe hodhi shok-bomba për të shpërndarë të pranishmit.

Vëllai i Abu Akleh, Tony, tha se këto skena “dëshmuuan se raportimet e Shireen dhe fjalët e singerta... kishin një ndikim të madh”.

Gazetarja e Al Jazeeras, Givara Budeiri, tha se kjo shtypje e policisë ishte sikurse Abu Akleh të vritej sërish.

“Duket se zëri i saj nuk ka heshitur”, tha ajo.

Jerusalemi Lindor, që është shtëpi e vendeve të shenjta të hebrenjve, myslimanëve dhe të krishterëve, u pushtua nga Izraeli në luftën e Lindjes së Mesme më 1967. Izraeli thotë se i gjithë qyteti është kryeqyteti i shtetit dhe ka aneksuar pjesë në lindje, por komuniteti ndërkombëtar nuk e njeh si kryeqytet të Izraelit.

Palestinezët pretendojnë se Jerusalemi Lindor do të jetë kryeqytet i shtetit të tyre të ardhshëm. Izraeli në vazhdimësi shtyp shfaqjen e mbështetjes për shtetësinë palestineze.

Pse vizita e Bidenit në Azinë Lindore është në këmbën e gabuar?

Nga Victor Gao

Pas vizitës së tij në Republikën e Koresë (ROK), Presidenti i SHBA Joe Biden po viziton Japoninë dhe është i etur për të nxitur më shumë armiqësi kundër Kinës në Azinë Lindore dhe në rajonin Azi-Paqësor në tërësi, duke u fokusuar në QUAD (gjoja një aleancë kundër Kinës), çështja e Tajvanit dhe propozimi i një “Kuatrid Ekonomik Indo-Paqësor” (IPEF), gjoja që synon të përjashtojë Kinën.

Kina është ekonomia më e madhe në botë për nga barazia e fuqisë blerëse (PPP), dhe ekonomia e dytë më e madhe në botë nga llogaritja zyrtare e kursit të këmbimit, dhe është kombi më i madh tregtar me më shumë se 130 vende dhe rajone në botë, duke përfshirë shumicën e vendeve në rajonin Azi-Paqësor.

Përjashtimi ekonomikisht i Kinës në botën e sotme është një akt marrëzie, çmendurie dhe kotësie, dhe do të dëmtojë më shumë sesa të ndihmojë interesat themelore të popullit amerikan. Sipas të gjitha vlerësimeve të arsyeshme, Kina do të kalojë SHBA-në si ekonomia më e madhe para fundit të kësaj dekade. Askush nuk mund të ndalojë vrullin e rritjes ekonomike të Kinës. Në fakt, çdo përpjekje për t'i privuar popullit kinez të drejtën e zhvillimit ekonomik do të jetë ndoshta krimi më i madh kundër njerëzimit dhe do të dështojë keq.

Ajo që ka rëndësi në Azinë Lin-

dore, në rajonin Azi-Paqësor dhe në botë në tërësi është paqja, rritja dhe zhvillimi, në vend të konfrontimit, luftës ose rifilimit të një tjetër Luftë të Ftohtë. Kina është një forcë kryesore për paqen dhe zhvillimin në botë sot, dhe Shtetet e Bashkuara do të duhet të shkojnë mirë me Kinën, në vend që të përballen me të.

Thelbi i vërtetë i çështjes së Tajvanit është lufta e papërfunduar civile në Kinë në fund të viteve 1940, e cila çoi në krijimin e Republikës Popullore të Kinës (PRC) në territorin kinez në vitin 1949, dhe ikjen nga kontinenti në provincën e Tajvanit të Kinës. qeveria e atëhershme nacionaliste e kryesuar nga Chiang Kai-shek në 1949.

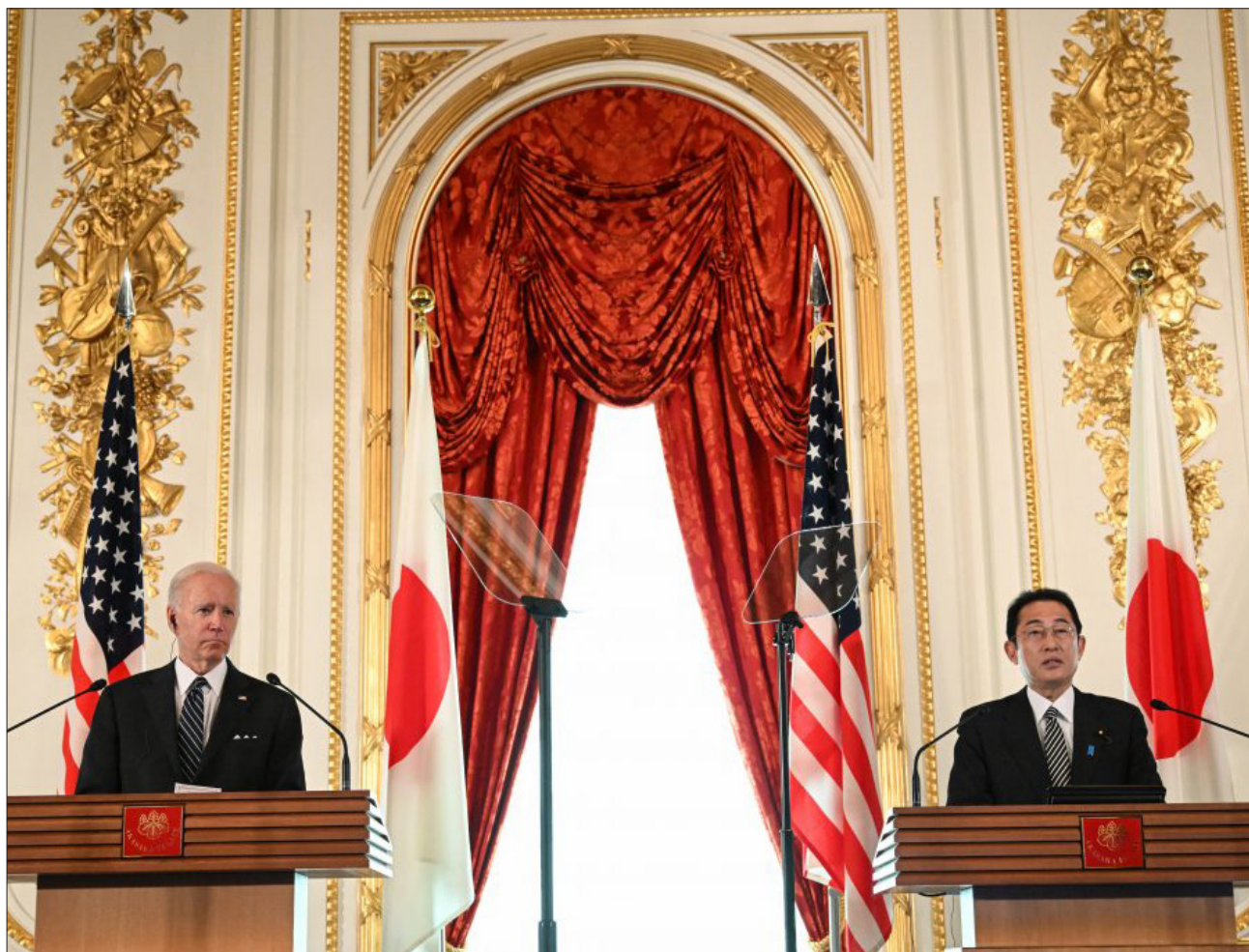
Deri më sot, më shumë se 180 vende në botë dhe të gjitha organizatat kryesore ndërkombëtare në botë pranojnë se ekziston vetëm një Kinë, dhe Tajvani është pjesë e Kinës, dhe PRC është përfaqësuesi i vetëm legjitim i Kinës. Shtetet e Bashkuara e bënë një njohje të tillë në vitin 1979 për të vendosur marrëdhënie diplo-

matike me PRC, me parakushtin e vendosur nga PRC për tërheqjen e trupave amerikane nga rajoni i Tajvanit, duke shfuqizuar “marrëdhëniet diplomatike” dhe “traktatin e mbrojtjes” të SHBA me Tajvanin.

Qëndrimi i SHBA-së sot në lidhje me Tajvanin është plot me paqartësi të qëllimshme që synojnë të mashtrojnë popullin amerikan në fillim, duke mashtruar ata në Tajvan që duan të promovojnë “pavarësinë e Tajvanit” dhe duke mashtruar të gjithë botën në lidhje me statusin e vërtetë ligjor të Tajvanit, i cili është një pjesë e Kinës.

Vendimmarrësit amerikanë mund të besojnë se nxitja e konfrontimit ushtarak nëpër ngushticat e Tajvanit mund të jetë një mënyrë e sigurt për të shkaktuar gjakderdhje që përfshin Tajvanin dhe për të penguar zhvillimin e vazhdueshëm paqësor të Kinës.

Ajo që SHBA po bën, në fakt, mund të provokojë ringjalljen e luftës civile të papërfunduar,

e cila është thjesht një çështje e brendshme kineze, dhe as SHBA-ja e as ndonjë vend tjetër i huaj nuk ka ndonjë justifikim legjitim për t'u përfshirë në një ringjallje civile. luftë në Kinë. SHBA gjithashtu mund të keqlllogarisë plotësisht situatën, sepse njerëzit në të dy anët e ngushticës së Tajvanit janë i njëjti popull kinez dhe bashkimi i Kinës në emër të një Kine të bashkuar është mega-trendja e botës sot.

Asnjë president i SHBA-së nuk ka ndonjë justifikim ligjor apo mirësjellje morale për të dërguar ushtarë amerikanë për të luftuar në luftën civile të ringjallur në Kinë, të cilën qeveria amerikane mund të provokojë me skema ogurzi dhe të rrezikshme. Asnjë vend tjetër në botë nuk do t'i shërbente interesit themelor të popullit të vet për të luftuar në luftën civile të ringjallur në Kinë, të cilën qeveria e SHBA po provokon në

mënyrë aktive dhe të egër.

Për sa i përket QUAD-it, të presësh që kombi i madh i Indisë mund të rrëmbehet në karrocën e luftës së Shteteve të Bashkuara kundër Kinës, është një keqkuptim i plotë i pavarësisë së Indisë si një vend i madh.

Për mijëra vjet, Kina dhe India u bashkuan me njëra-tjetrën në mënyrë paqësore. Mosmarrëveshjet territoriale që ekzistojnë sot midis dy vendeve u krijuan nga asnjëri prej tyre, por nga kolonistët perandorakë britanikë në Indinë Britanike.

Kombi kinez dhe kombi indian, dy super-popullatat e vetme në botë, me siguri do të kenë mençuri, guxim dhe vizion të mjaftueshëm për të kapërcyer skemat konspirative të kolonistëve britanikë kur ata sunduan popullin e madh indian si një nën-klasit të dytë. specie dhe

planifikuan të pushtojnë dhe pushtojnë Rajonin Autonom të Tibetit të Kinës.

Sa i përket Japonisë, ajo ka ende mosmarrëveshje territoriale me Rusinë, ROK-un, Kinën dhe rajonin e Tajvanit të Kinës, pavarësisht dorëzimit të saj të pakushtëzuar në vitin 1945. Qeverisë japoneze duhet t'i përcillet një mesazh i vendosur dhe i ashpër se Japonia nuk lejohet të posedojë armë ose armë sulmuese të çdo lloji të shkatërrimit në masë në botë sot, që të mos pësojë pasoja të tmerrshme.

Mënyra më e mirë për Japoninë për të rifituar sovranitetin e saj normal dhe të plotë është që të angazhohet plotësisht për paqen dhe të betohet përherë për luftë të çdo lloji. Do të jetë kundër interesit themelor të popullit japonez që të agjitojë për luftë dhe të betohet për paqe./CTGN-

Po dialogu ku është? Sebe për muhabet! Europa e Re përballë Rusisë së Vjetër! Ok, Zonja Ambasadore!

REALPOLITIK “FLASH” NO. 45 | 3 - 16 MAJ 2022

DR. JORGJI KOTE

1. Po dialogu ku është? Kjo pyetje shtrohet dhe pas 4 Majit kur në Berlin, Kancelari i ri gjerman Olaf Scholz bëri bashkë Vuçiç me Kurtin, në prani të Ndërmjetësuesit të BE-së Lajcak dhe atij gjerman, Sarrazin. Ishte demarshi i parë i Kancelarit Scholz për të trajtuar një temë që ka hyrë në qorrsohak. Me ndërmjetësues, nga BE-ja, SHBA-ja, Gjermania, Britania e Madhe, plot fjalë e premtime, po dialogu s’duket gjëkund; ka vetëm “tërheqje litari”. Sepse dialogut i mungon tabani, baza, dhe mjedisi i nevojshëm, jo në kuptimin e tryezave, pijeve dhe specialiteteve kulinare europiane, por mjedisi politik, dmth mirëkuptimi dhe mirëbesimi midis dy palëve të interesuara. E çfarë dialogu mund të presësh kur Vuçiç, pa e “tretur” ende mirë darkën e Borrell më 11 Maj mbledh Këshillin Kombëtar të Sigurisë; sepse Kosova në të drejtën e vet si shteti i pavarur kërkon antarësimin në Këshillin e Europës. Ndërkohë, Beogradi çirret e bërtet, madje e fton Prishtinën në “Ballkanin e Hapur”. Çfarë hipokrizie dhe demagogjie! Dhe ne i “mbajmë iso” dhe ia themi rezervat me gjysëm zëri!! Kur Serbia nuk njeh krimet, nuk denjon të njohë pavarësinë e Kosovës, dhe me shumë “nuk-e” të tjera. Kur ajo vazhdon, pa e “bërë qejfin qed-

er”, të luajë lojën e karrikes muzikore dhe tani, pas agresionit rus në Ukrainë, i vetmi vend që nuk bashkohet me sanksionet.

Ja pse, me shumë keqardhje e themi se nuk shihet asnjë rrugëdalje dhe dialogu mund të kthehet në “tërhiq e mos e këput”, pavarësisht ec e jakeve nga të gjitha anët; e dëshmoi dhe dështimi i tij më 13 Maj në Bruksel për targat.

2. Sebe për muhabet” ishte në kuptimin e mirë të fjalës Darka Informale e shtruar nga Për-

faqësuesi i Lartë i Politikës së Jashtme të BE-së, Josep Borrell më 11 Maj për 6 liderët e Ballkanit Perendimor dhe Takimi i Ministrave të Jashtëm më 16 Maj në Bruksel. Evente të tilla janë bërë “si simitet” për nga shpeshtësia, por nga shija që lenë, ku t’i gjesh simitet tona! Idea e paraardhëses Mogherini ishte e mirë, të mblidhen 6 liderët, në qetësinë e Brukselit, larg rrokopujës ballkanike, nën aromën e pijeve dhe delikatesave belgo/europiane, të flasin pa protokoll dhe miqësisht për hal-

“

10 geopolitical miscalculations with catastrophic costs for Ukraine, Europe and Russia were made by Putin. Both at home and abroad, for today and tomorrow. His mistakes remind us of Bonaparte, who after the invasion of Spain was trying to justify himself saying that after all he had not committed any crime; but the great Talleyrand gave him with great concern the emblematic answer “No, Your Majesty, it is even worse, you have committed a mistake”.

let e rajonit. Për t'i çelur rrugën diskutimeve dhe veprimeve zyrtare. Mirëpo, në këto vitet e fundit është tepëruar aq shumë më to, sipas parimit “korr e mos shij” sa që e kanë humbur kuptimin, interesin dhe jehonën publike. Edhe verën e kaluar u zhvilluan të paktën 10 samite rajonale, në atraksionet më të bukura turistike, në freskinë e detit, liqenit dhe alpeve. E megjithë këtë atmosferë joshëse dhe gazmore, jo vetëm nuk ka rezultate të prekshme, por gjërat po shkojnë “nga shiu në breshër”. Së shpejti, bashkë me çeljen e sezonit të ri turistik, do të rifillojë “gara” për këto samite, që shpresojmë të jenë më shumë se sebeb për muhabet.

3. Europa e Re përballë Rusisë së Vjetër u shfaq më 9 Maj, Ditën e fitores kundër nazi-fashizmit dhe 72 Vjetorit të Deklaratës “Schuman” që shënon dhe Ditën e Europës. Kështu, në Parlamentin European në Strasburg, Presidenti francez, Macron, në praninë dhe me mbështetjen e Presidentes së Komisionit European, Ursula von der Leyen, dhe si Kryesues i radhës i BE-së shpallosi vizionet për një Europë cilësisht të re, që t'i bëjë ballë sfidave serioze madhore në të gjitha fushat, veçanërisht në politikën e jashtme dhe të sigurisë, energjitikë, shëndetësi, bujqësi, transport, mirëqenien

sociale, etj.

Sipas Macron, në këtë arkitekturë të re europiane vend të veçantë do të zëjë krijimi i “Bashkësisë së re Politike të Zgjeruar Europiane”. Për këtë kemi shkruar hollësisht në analizën “Qershori europian plot pritshmëri dhe të panjohura” te [ARGUMENTUM](#).

Më 9 Maj, përfundoi dhe konsultimi qytetar në të gjitha vendet antare mbi të ardhmen e BE-së; me mbi 3000 propozime që përfshijnë dhe rishikimin e traktateve të BE-së, etj. Gjithashtu, ndryshe nga sa pritej, Europa dhe Perëndimi me SHBA-të në krye shprehu dhe po realizon në praktikë kohezion politik, ekonomik, publik dhe ushtarak; Europa po bën një revolucion të vërtetë në politikën e jashtme dhe të sigurisë ndërkombëtare; po ashtu, ajo po shfaq bujarinë, ndihmën dhe solidaritetin me popullin hero të Ukrainës dhe mesazhet për pranimin e saj si kandidat në BE bashkë me Gjeorgjinë dhe Moldavinë.

E kundërta ndodhi në Moskë ku u zhvillua tejet e sforcuar Parada tradicionale e 9 Majit. Më 24 Shkurt, kur Putin urdhëroi fillimin e agresionit ndaj Ukrainës, kishte menduar që 9 Maji 2022 t'i ngjante apo dhe t'ia kalonte Paradës madhështore të vitit 1945. Mirëpo, dështimet

e shumta dhe të vazhdueshme në Ukrainë e zbehën së tepërmi shkëlqimin e saj. Kjo u duk në atmosferën, përmasat, armët e ekspozuara dhe fjalimin e Putinit, ku sukcesi nuk ndihej askund, se për triumf as që bëhej fjalë! Më në fund, ai pranoi humbjet e shumta me ngushëllime për familjet e viktimave. Ndërkohë, motivimi i shtrisë ruse në Ukrainë nuk krahasohet me atë të Ushtrisë së Kuqe.

Shkurt hesapi, ishte paradë humbësish dhe ngushëlluese për “shpirtrat e trazuar”, shumë larg entuziazmit triumfues të 9 Majit 1945! Por keq po shkon puna dhe në fusha e tjera. Ekspertët dhe të dhënat flasin për “ekso-din e Putinit”. Gjatë 4 muajve të parë të këtij viti janë larguar nga Rusia 3,8 milion vetë, vetëm në Prill 400.000 vetë! 60 për qind janë nën moshën 35 vjeç dhe 1/3 ekspertë të teknologjisë së lartë; 57 për qind e tyre kanë punë të sigurt dhe paga të kënaqshme, megjithatë, e shohin se nuk jetojnë dot më në Rusi. Ndërkohë, imazin ndërkombëtar i Rusisë ka rënë për tokë! Ndërsa Europa dhe Ukraina, pas Kievit dhe Charkivit, më 14 Maj fitoi dhe Eurovizionin në Torino!

5. OK, Zonja Ambasadore Juri Kim për intervistën më 12 Maj nga çdo anë. E balancuar, me përmbajtje, korrekte, sqaruese dhe informuese! Kësisoj, shuajti jo pak hamendësime, rezerva dhe kritika ndaj saj. Vërtet qëndrimet e saj janë zyrtare, por dihet se Ambasadori i një vendi, sidomos i SHBA-ve, ka hapësirë të madhe veprimi, në mënyrë që mesazhet të jenë përherë korrekte, pa krijuar kundërshti e debate në publik. Pastaj, Qendra udhëzon Çfarë të bëhet, ndërsa Ambasadori vendos SI bëhet një veprim diplomatik. Së fundi, vizita e Pompeo në Tiranë ishte lëvizje e mençur që flet më shumë se fjalët.

DHJETËVJEÇAR GËRRICJESH

Përktheu për Argumentum Xhelal FEJZA

Duke besuar se Rezoluta 1244 e Këshillit të Sigurimit është e pandryshueshme si Bibla, me duart e lidhura nga preambula e Kushtetutës, pushteti serb vazhdon të mbrojë iluzionin mbi shtetin e tij sëbashku me Kosovën. Hendeku absurd mes legjislativitetit juridike, emocioneve, historisë dhe besimit fetar nga njëra anë dhe realitetit nga ana tjetër, po shfaqet në dritë të diellit – gjë të cilën Beogradi zyrtar nuk dëshiron ta shohë. Deri kur sovraniteti kombëtar do të vazhdojë të ekzistojë vetëm në hartat e prognozës së motit në TV, ndërsa të gjitha të dhënat e tjera zyrtare shënohen si “Serbia pa Kosovën dhe Metohinë”?

Është histori e gjatë. Antagonizmi serbo-shqiptar i ka rrënjët që në kohën e luftërave ballkanike kur morën flakë nacionalizmat dhe frustracionet rajonale. Populli shqiptar në vitin 1913 u nda në dy pjesë: në shtetin e sapokrijuar të Shqipërisë dhe në Kosovë, e cila tani synon bashkimin me shtetin amë dhe nuk harron kurrësi atë për të cilën në Serbi heshtet në mënyrë sistematike: masakrat kundër shqiptarëve gjatë këtyre luftërave si “realizim i përбетimit të shenjtë”.

Në periudhën pas vitit 1945, kohë në të cilën nuk dihej nëse Kosova do ti përkiste Shqipërisë apo Jugosllavisë, ky territor i krijoi shumë probleme shtetit të përbashkët.

Kryengritjet në Kosovë u shtypën në mënyrë brutale, gjë e cila çoi në atë që në vitet 1980 në Serbi, 80 përqind e të burgosurve politikë ishin shqiptarë të cilët me durim dhe në mënyrë të organizuar prisnin rastin e tyre të dytë.

Shanset për një kthim në jetën e përbashkët u zhdukën përfundimisht në vitin 1999, por pushteti serb, duke u mbështetur te Kushtetuta harroi, faktin se shqiptarët e Kosovës nuk duan të jetojnë në Serbi. Pasi që me ndërveprimin e Kishës u ndezën ndjesitë patriotike të qindra mijëra serbëve të cilat nuk dinë pothuajse asgjë dhe nuk e kanë parë asnjëherë “Jerusalem serb”, politikanët filluan ta pranojnë Serbinë qiellore si realitet. Nëpërmjet kësaj, garniturat në pushtet kamufluan realitetin dhe as që guxuan tu thonë qartë qytetarëve atë që shumica e tyre e mendojnë privatisht.

Ndërsa shihnin me bisht të syrit

nga Rusia si mbrojtëse e shenjtë e Kosovës serbe, maksimumi i kuraos u reduktua në pranimin për të hyrë në bisedime për të cilat është e vështirë të thuhet nëse i ka më pa dëshirë pala serbe apo ajo kosovare. Doli qartë se koha, ajo që për të tjerët është më e rëndësishme, për dialoguesit kishte më pak rëndësi. U humb një dhjetëvjeçar, ndërsa Beogradi dhe Prishtina janë pothuajse në pikën zero sepse Marrëveshja e Brukselit e viti 2013 u shndërrua në një abstraksion dokumentar, ndërsa dialoguesit shkëmbejnë me shumë oreks akuzat duke shpjeguar përse ndodhi kështu.

Ruajtja e status kuosë në raportet reciproke, krahas vlerësimit real se drejt përparimit në frontin e Brukselit nuk ka asgjë të re në një të ardhme të afërt, do të thotë se problemi kosovar do të intensifikohet në përputhje me ashpërsimin e raporteve mes Lindjes dhe Perënd-

dimit, Rosisë dhe ShBA-ve

Nuk është rastësi që Vladimir Putini, para pak kohësh shpjegoi se pavarësia e republikave popullore të Donjeckut dhe Luganskut, në Lindje të Ukrainës, është shpallur sipas shembullit të Kosovës. Dy fuqi të mëdha mbështeten në politikën e standarteve të dyfishta kur u nevojitet, ndërsa eksperiencat mëson se ato shumë lehtë bëjnë tregti me vendet e tjera.

Është angazhuar edhe pala tjetër- duke bërë presione. Nuk ka më përralla me “normalizim”. Nga Uashingtoni deri në Berlin këshillojnë në mënyrë ekskluzive: njohje e ndërsjellë. Secili e ka të qartë se Prishtina, e inkurajuar nga Perëndimi, ka kërkuar antarsim në Këshillin e Europës dhe se janë bërë punimet përgatitore që të sigurohet shumica prej dy të tretash në Komitetin e ministrave. Aleksandër Vuçiçi thotë se do të ndjekë e vëmendje se cili nga 46 antarët e Këshillit do të mbështesë Kosovën, por nuk do të ketë kurrfarë befasi, në mënyrë të veçantë tani që është pezulluar antarsia e Rosisë në Këshill, ose më mirë të themi qëkur Moska është larguar vetë.

Ministri i punëve të brendshme Aleksandër Vulin bën sikur mezi pret që Kosova të hyjë në Këshillin e Europës në mënyrë që pastaj Serbia të shpallë “neutralitetin politik”, gjë që do të thotë se do të heqë dorë nga Bashkimi European dhe Perëndimi i keq.

Akuzohet Prishtina se po shkel Marrëveshjen e Uashingtonit. Sikur ta kishin lexuar me vëmendje, do të shihnin se në atë dokument ekziston klauzola që i kufizon me një vit detyrimet e Beogradit për të ndaluar fushatën e heqjes dorë nga njohjet e Kosovës dhe detyrimi i Prishtinës për të mos kërkuar antarsim në organizatat ndërkombëtare. Këtij neni ka kaluar afati.

Nëse hyn në Këshillin e Europës, Kosova është një hap larg antarsimit në Organizatën e Kombeve të

Bashkuara gjë të cilën vërtetë Rusia mund ta bllokojë në Këshillin e Sigurimit, por vështirë se mund ta bëjë këtë në Asambleenë e Përgjithshme, kur ShBA dhe BE do të përpiqen të sigurojnë një shumicë të mjaftueshme.

Për pasojë Serbia do të gjendet para murit, duke rrezikuar kështu që mbetet e izoluar në shoqërinë e Rosisë, Kinës, Kubës ose Venezuelës, gjë që nuk është fort popullore këtyre ditëve. Fakti që pesë antare të BE-së mund të jenë kundër nuk do të mund të ndryshojë shumë gjëra. Perëndimi është mësuar të jetojë me këtë fakt i cili, sikurse po shohim, nuk e pengon të nisë iniciativat të reja të cilat duhet ta legalizojnë pavarësinë e Kosovës. Hapësira e Beogradit për manovrim do të ngushtohet akoma më shumë. Çfarë duhet bërë nëse Kremli në një moment e përfshin Kosovën në arranzhimet e marrëveshjes me Perëndimin pas përfundimit të luftës ukrainase? A u dashka që Serbia të presë që Rusia ta njohë Kosovën e pastaj të esëlllohet? Serpse kjo nuk është fantazi shkencore por politikë reale.

Përsa u përket serbëve në Kosovë, u duhet lënë atyre në dorë që të vendosin për fatin e tyre dhe nuk ka përse të luajnë sipas toneve nga Beogradi. Le të përfshihen në jetën e atjeshme, ndërsa shteti amë të vazhdojë tu ndihmojë në masën që kjo nuk është përzierje në punët e brendshme të një shteti tjetër. E njëjta gjë vlen edhe për serbët në Mal të Zi, ose serbët në Republikën Srpska. Beogradi, në marrëveshje me Perëndimin, të sigurojë garanci ta forta për të drejtat e pakicës kombëtare serbe. Le të lejojë që Kosova të hyjë në Unseko, gjë e cila do të garantojë përkujdesje për manastiret serbe. Le të bëhet Kosova antare e Interpolit në mënyrë që, nën çadrën e policisë botërore, shqiptarët dhe serbët të mbrohen nga kriminaliteti, i cili në këtë situatë është më efikas sepse – në ndryshim nga politikanët- ai nuk njeh ndarje nacionale.

Bashkimi European pas kësaj nuk do ta ketë të lehtë të refuzojë pranimin e antarëve të rinj me argumentin se ata (Serbia dhe Kosova) janë eksportues krizash dhe nuk e dinë se ku i kanë kufinj. Rajoni do të merrte frymë të lehtësuar. Në të kundërt mund të bëhet realitet paralajmërimi i ish ambasadorit amerikan në Beograd, Kameron Manter, sipas të cilit Serbia nuk rrezikon ndëshkimin, por mund të harrohet.

“As që më bëhet vonë për amerikanët, rusët, europianët e gjithë të tjerët. Do të marr vendime në përputhje me interesat e Serbisë edhe sikur të mbetesha i vetëm në këtë botë, jam zgjedhur nga populli e kështu që këto pesë vite do të marr vendime në përfitim të Serbisë dhe të qytetarëve të saj”, thotë Vuçiçi.

Qytetari Vuçiç mund ta veçojë vetveten, por presidenti Vuçiç nuk është zgjedhur për ta izoluar Serbinë. Pas një dhjetëvjeçari gërricjesh duhet shpejtuar dhe të shfrytëzohet me kurajo momenti për të marrë një mbështetje më të madhe nga ShBA-të dhe BE-ja, që Ballkani Perëndimor të përfshihet në një front të përbashkët kundër Putinit, i cili mund të përpiqet që nëpërmjet destabilizimit të rajonit të tërheqë vëmendjen nga Ukraina dhe nga lufta e atjeshme të cilën do të deshte ta përfundonte por nuk di sesi ta bëjë këtë.

Ekziston një mundësi e rrallë që të evitohet ashpërsimi me Perëndimin dhe njëkohësisht të ruhet dinjiteti: le të hyjë Kosova në Kombet e Bashkuara, ndërsa Serbia le ta mbajë qëndrimin se nuk ka asgjë nga njohja formale e ndërsjellë. Nëse Serbia do të vendoste që Kosovëq ti hapë rrugën për në OKB, atëherë do të mund të kërkonte që në bisedime ta arrihet marrëveshje për autonominë e serbëve, për pronat dhe monumentet e kulturës së atjeshme. Në të kundërt kurrfarë bisedimesh rreth këtyre temave nuk mund të ketë.

**Përktheu për Argumentum
Xhelal FEJZA**

Nga konflikti i Ukrainës tek ndryshimet klimatike, ja çfarë ndodhi në Davos

Takimi Vjetor i Forumit Ekonomik Botëror pa mbi 2,500 liderë globalë duke folur dhe diskutuar mbi tema që mbulojnë luftën Rusi-Ukrainë, ndryshimet klimatike, krizën ushqimore, tregtinë dhe globalizimin dhe më shumë.

India ishte në qendër të shumë dialogëve mbi çështjet në zhvillim, duke filluar nga teknologjitë e kriptove deri te ndryshimet klimatike. Më shumë se njëqind delegatë indianë që përfaqësojnë CEO, themelues të njëbrirëshit dhe udhëheqës politikë ishin në Davos.

“Për sa i përket numrave dhe veçanërisht kur bëhet fjalë për qeverinë, ne kemi shifra rekord nga India,” tha Sriram Gutta, kreu i agjendës së Indisë në Forum. “Ne aktualisht punojmë me shumë shtete në nisma të ndryshme, duke përfshirë inovacionin ushqimor dhe teknologjinë bujqësore, prodhimin dhe prodhimin e avancuar, dronët dhe automjetet elektrike, ndër të tjera.”

Forumi Ekonomik Botëror (WEF) lançoi të hënën kapitullin e Indisë të Aleancës së Drejtuesve të Veprimit për Klimën CEO për të rritur veprimet e Indisë për klimën dhe përpjekjet për dekarbonizimin.

Ja çfarë ndodhi në Davos:

Lufta Rusi-Ukrainë

Me seanca të panumërta për ndikimin e vazhdueshëm të pushtimit rus, presidenti i Ukrainës Volodymyr Zelenskyy dhe Ministria e Jashtme Dmytro Kuleba falënderuan komunitetin ndërkombëtar për mbështetjen e tyre.

Zelenskyy bëri thirrje për “sanksione maksimale” ndaj Rusisë, duke përfshirë ndalimin e të gjitha bankave ruse, një embargo ruse të naftës dhe ndalimin e të gjithë tregtisë me Rusinë.

Presidentja e Komisionit Evropian, Ursula von der Leyen, Sekretari i Përgjithshëm i NATO-s, Jens Stoltenberg dhe kryeministri i Spanjës, Pedro Sanchez, bënë thirrje për vazhdimësi të unitetit.

“Kjo nuk është një çështje e mbijetesës së Ukrainës. Nuk ka të bëjë me Evropën. Ka të bëjë me të gjithë komunitetin global. Ukraina duhet ta fitojë këtë luftë dhe agresioni i Putinit duhet të kundërshtohet dhe ne do të bëjmë gjithçka për ta siguruar këtë,” tha presidenti i BQE.

Mesazhi i kancelarit gjerman Olaf Scholz? Ne nuk mund të lejojmë që Rusia të fitojë këtë luftë.

Kriza e ushqimit dhe energjisë

Siguria ushqimore dhe energjetike dhe dy krizat e lidhura me luftën në Ukrainë ishin gjithashtu të larta në axhendë këtë vit.

Duke folur në Ditën 1 të Takimit Vjetor, Drejtori Ekzekutiv i Agjencisë Ndërkombëtare të Energjisë Fatih Birol tha se ishte kriza e parë e vërtetë globale e energjisë, ndërsa të mërkurën Dmytro Kuleba paralajmëroi se

Ukraina do të përballë me një krizë ushqimore shumëvjeçare nëse gjërat nuk ndryshojnë.

Duke iu drejtuar ngjarjes “India në 75: Perspektiva Strategjike”, ministri i Tregtisë Piyush Goyal tha se edhe pse sfidat vazhdojnë të mbeten në frontin ekonomik, qeveria indiane është e ndërgjegjshme për të ecur përpara dhe është e vetëdijshme se në çfarë të fokusohet.

Ndryshimi i klimës

E lidhur me energjinë është mjedisi dhe klima gjithnjë në ndryshim, por Birol tha se bota nuk duhet të ketë nevojë të zgjedhë mes krizës klimatike dhe asaj energjetike.

I dërguari i posaçëm presidencial i SHBA-së për Klimën, John Kerry nisi Koalicionin First Movers, një iniciativë globale që synon dekarbonizimin e industrisë së rëndë dhe sektorëve të transportit në distanca të gjata përgjegjëse për 30 për qind të emetimeve globale.

Kina është zotuar të mbjellë dhe të ruajë 70 miliardë pemë deri në vitin 2030, duke iu përgjigjur nismës WEF1t.org.

Presidentja e Bankës Qendrore Evropiane, Christine Lagarde theksoi rolin vendimtar që duhet të luajë sektori privat dhe tha se është e rëndësishme që drejtuesit e biznesit dhe industrisë të përmbushin angazhimet e Marrëveshjes së Gjellbër Evropiane.

Ekonomia

Gjatë pesë ditëve, ekspertët diskutuan ndikimin e luftës në ekonominë globale. Gita Gopinath e FMN tha se lufta kishte qenë një ‘pengesë e madhe’ për rimëkëmbjen nga pandemia Covid-19.

Gopinath tha se ekonominë e përparuar do të kthehen në rrugën e duhur deri në vitin 2024, por ekonominë në zhvillim do të jenë 5 për qind më poshtë se ku do të kishin qenë ndryshe.

Panelistët diskutuan se rikuperimi nga kriza Covid-19 ka qenë thellësisht i pabarabartë brenda dhe midis vendeve, në varësi të aksesit të tyre në burimet fiskale dhe vaksinat.

Për sa i përket shëndetit

Ndikimi i vazhdueshëm i pandemisë Covid-19 ishte qendror për shumë diskutime dhe ne zhvilluam gjithashtu diskutime për përgatitjen për pandeminë e ardhshme, shëndetin mendor dhe barazinë shëndetësore.

Pfizer ka njoftuar se do të furnizojë të gjitha medikamentet dhe vaksinat e saj aktuale dhe të ardhshme të mbrojtura me patentë mbi një bazë jofitimprurëse në 45 vende me të ardhura më të ulëta dhe po flet me prodhuesit e tjerë të mëdhenj të barnave për hapa të ngjashëm.

Duke iu drejtuar një sesiioni mbi ‘Mbylljen e hendekut të vaksinave’, Ministri i Shëndetësisë Mansukh Mandaviya dha gjithashtu mbështetjen për Afrikën në rritjen e aftësisë kërkimore dhe zhvillimit të vendeve afrikane për kundërmasat mjekësore.

Si mund të ndikojë lufta në Ukrainë në tregjet në zhvillim?

LES NEMETHY*

Të gjithë kemi dëgjuar shprehjen se një flutur që përplas krahët në Amazonë mund të ndikojë në modelin e motit në anën tjetër të planetit. A mund të ketë edhe lufta në Ukrainë pasojë të tilla të padëshiruara?

Ndërsa jam i dëshpëruar në shkallën e katastrofës humanitare në Ukrainë, ky artikull eksploron mundësinë e efekteve të papritura dhe të paparashikueshme përtej kufijve të Ukrainës, duke përfshirë mundësinë që më shumë njerëz të vdesin nga uria në pjesë të tjera të botës sesa si pasojë e veprimeve ushtarake në Ukrainë.

Tre mekanizmat kryesorë të mundshëm të transmetimit për këtë efekt flutur përfshijnë: (a)

ndërprerjen e zinxhirëve të furnizimit, veçanërisht në bujqësi; (b) ndërprerjet e furnizimit me energji dhe (c) efektet monetare. Këto tendenca shpesh përforcojnë njëra-tjetrën. Të gjitha ishin duke u zhvilluar para luftës; lufta duket se i përkeqëson dhe katalizon këto efekte.

a, Ndërprerje e zinxhirëve të furnizimit, veçanërisht në bujqësi

Zinxhirët e furnizimit global ishin tashmë nën tendosje, pavarësisht nga lufta e Ukrainës, pjesërisht për shkak të Covid-19. Për shembull, 30% e kontejnerëve në botë tani janë në vend, duke pritur rreth porteve, për shkak të ndërprerjes, me shumicën e tyre të mbërthyer pranë Shangait, të mbyllur nga Covid.

Lufta e Ukrainës shton një dimension të madh shtesë në sfidat e anës së ofertës, veçanërisht

është në lidhje me bujqësinë. Siç tregon grafiku i mëposhtëm, Rusia, Ukraina dhe Bjellorusia përbëjnë një përqindje të konsiderueshme të prodhimit të mallrave kryesore bujqësore.

Për t'i bërë gjërat edhe më keq, një përqindje shumë e madhe e eksporteve të sipërpërmendura shkojnë në tregjet në zhvillim. Vende të tilla si Libani dhe Egjipti (importuesi më i madh në botë i drithit), si dhe i gjithë rajoni sub-Saharian, janë shumë të varur nga eksportet ruse dhe ukrainase. Por edhe në sferën e mikroçipave – a e dini se dy fabrika ukrainase që furnizonin neon për prodhimin e lazerëve që prodhojnë mikroçipe u mbyllën për shkak të luftës?

b, ndërprerje të furnizimit me energji

Lufta e Ukrainës ka përforcuar më tej shtrëngimin në tregjet e naftës dhe gazit – gjë që ka pa-

sur një efekt të konsiderueshëm në çmimet e hidrokarbureve në nivel global, veçanërisht në Evropë. Duke pasur parasysh se plehurat e amoniumit bëhen nga gazi dhe pothuajse 40% e eksporteve globale të potasës nga Rusia dhe Bjellorusia (siç tregohet në grafikun e mësipërm), bota do të shohë një reduktim të mprehtë të përdorimit në vitin 2022. Shumë prodhues të amoniumit, duke përfshirë edhe më të mëdhenjtë në Hungari, kanë ndërprerë prodhimin total, për shkak të luhatshmërisë së çmimeve të energjisë.

Nëse fermerët nuk përdorin pleh, ata do të shohin rënien e rendimentit; nëse përdorin pleh, ata do të duhet të kalojnë përmes kostove të inputeve. Sido që të jetë, presioni mbi çmimet e bujqësisë do të përshpejtohet. Edhe pse grafiku i mëposhtëm tregon rritje masive të çmimeve të bujqësisë, për mendimin tim ky proces i rritjes së çmimeve bujqësore ka ende një rrugë të gjatë për të bërë.

Rritja e çmimit të energjisë ka gjithashtu një efekt negativ në rritjen e PBB-së dhe një efekt të përgjithshëm inflacionist. Shumica e recesioneve të pasluftës përkoi me rritjen e çmimit të energjisë.

c, Efektet monetare

Çështjet e sipërpërmendura të zinxhirit të furnizimit dhe rritjet e çmimeve të mallrave kanë kontribuar të gjitha në përshpejtimin e inflacionit. Kjo, nga ana tjetër, ka mobilizuar disa banka qendrore drejt shtrëngimit monetar. Është shkruar shumë për vështirësinë që bankat qendrore do të kenë në uljen e inflacionit pa shkaktuar recesion, ndërkohë që ato synojnë “uljen e butë” të fabuluar. Asnjëherë nuk janë kuruar nivelet aktuale të in-

“

Sa herë që SHBA rrit normat e interesit, tregjet në zhvillim vuajnë shumë, pasi ato janë të detyruara të rrisin normat e interesit me të paktën aq shumë, për të shmangur daljet e kapitalit. Shumë vende në zhvillim tashmë janë detyruar të rrisin ndjeshëm normat e interesit dhe përsëri, sipas mendimit tim, tendenca do të shkojë më tej. Shërbimi i borxhit po bëhet gjithnjë e më i vështirë. Sri Lanka tashmë ka dështuar. Pakistani dhe Peruja, gjithashtu me borxhe të larta, kanë përjetuar shpërthime dhune ose protesta masive. Bankat e tregjeve në zhvillim janë shumë të ekspozuara ndaj borxhit sovran (zakonisht obligacioneve të qeverive të tyre kombëtare)

flacionit pa shkaktuar një recesion. Problemet e vazhdueshme të Covid-it (dhe bllokimet e lidhura) dhe lufta e Ukrainës (dhe sanksionet e lidhura) ndërlikojnë më tej përpjekjet e bankave qendrore – për të përdorur shprehjen – si marrja e një develope nga vrima e gjilpërës.

Kryetari Powell i Fed-it të SHBA-së, ka njoftuar synimin e tij për të kryer atë që do të përbënte shtrëngimin më të rëndë monetar që nga fillimi i viteve 1980. Kjo ka të ngjarë të kërkojë rritjen e thesarit 10-vjeçar nga nën 3% në mbi 5%.

Sa herë që SHBA rrit normat e interesit, tregjet në zhvillim vuajnë shumë, pasi ato janë të detyruara të rrisin normat e interesit me të paktën aq shumë, për të shmangur daljet e kapitalit. Shumë vende në zhvillim tashmë janë detyruar të rrisin ndjeshëm normat e interesit dhe përsëri, sipas mendimit tim, tendenca do të shkojë më tej.

Shërbimi i borxhit po bëhet gjithnjë e më i vështirë. Sri Lanka tashmë ka dështuar. Pakistani dhe Peruja, gjithashtu me borxhe të larta, kanë përjetuar shpërthime dhune ose protesta masive.

Bankat e tregjeve në zhvillim

janë shumë të ekspozuara ndaj borxhit sovran (zakonisht obligacioneve të qeverive të tyre kombëtare):

Ndërsa yield-et e obligacioneve rriten, çmimet e obligacioneve qeveritare bien, duke dëmtuar kapitalin e nivelit 1 të bankave. Mund të krijohet një rreth vicioz. Bankat më të dobëta do të japin më pak kredi, duke kontribuar në tkurrjen e ekonomisë. Për fat të keq, një person mesatar në vendet në zhvillim shpenzon tashmë një përqindje të madhe të të ardhurave të tij në ushqime dhe zotëron shumë pak asete që mund të ndihmojnë në përballimin e inflacionit. Është personi mesatar ai që do të ndiejë peshën e madhe të fenomeneve të diskutuara në këtë artikull. Mos harroni se ishte mungesa e ushqimit që shkaktoi Pranverën Arabe afërsisht një dekadë më parë.

Efekti i fluturës është i vështirë për t'u provuar, por me kalimin e kohës, lufta e Ukrainës mund të shkaktojë në fakt më shumë vdekje nga uria në vendet më të varfra të botës sesa vdekjet e luftës në Ukrainë.

***CEO Euro-Phoenix
Financial Advisors Ltd.,
ish Banker Botëror.**

Vetoja e Turqisë në NATO është “dashakeqe dhe e sajuar”

Bashkimi Evropian duhet të integrojë aftësinë e tij mbrojtëse – “diçka [Presidenti turk Rexhep Tajip] Erdogan nuk mund të vërë veton”, i ka thënë Kathimerini-t Guy Verhofstadt, një eurodeputet dhe ish-kryeministër belg që kryesoi Konferencën e udhëhequr nga qytetarët për të Ardhmen e Evropës. intervistë.

Ai denoncon arsyet e Turqisë për të kundërshtuar pranimin e Suedisë dhe Finlandës në NATO si “të qëllimshme dhe të sajura”, duke shtuar se Ankaraja do të jetë nën “presion shumë serioz” për të ndryshuar qëndrimin e saj.

Verhofstadt kundërshton gjithashtu idenë e një kompromisi me Rusinë nën presidentin Vladimir Putin dhe bën thirrje për një reformë të guximshme të BE-së si politika më efektive e sigurisë dhe e mbrojtjes për bllokun.

Si e vlerësoni qëndrimin e Turqisë për anëtarësimin e Suedisë dhe Finlandës në NATO? Mendoni se në fund të fundit mund të ketë problem me anëtarësimin e dy vendeve?

Do të shohim se si do të dalë. Presioni ndaj Turqisë do të jetë shumë serioz dhe veçanërisht arsyet e përmendura për moslejimin e këtyre vendeve e bëjnë problematike veton. NATO nuk mund ta lejojë veten të bllokohet në vetë arsyen e saj të ekzistencës, duke u bashkuar për të ruajtur sigurinë rreth Atlantikut të Veriut, për arsyet dashakeqe dhe të sajura të një anëtar.

Disa duan vazhdimësi në betejat për të dobësuar Putinin. Të tjerët janë në favor të një kompromisi për të zbutur efektet negative në siguri dhe ekonomi. Cili mendoni se duhet të jetë qëllimi i Evropës në këtë luftë?

Kompromisi? Njerëzit që përdorin këtë fjalë nuk i kanë kushtuar vëmendje që nga 24 shkurti. Pushtimi në vetvete shkoi shumë më tej sesa do të prisnin shumica e ekspertëve dhe që atëherë brutaliteti si në terren në Ukrainë ashtu edhe në Moskë është rritur, jo duke u zvogëluar.

Mos harroni, ne jemi përpjekur të bëjmë kompromis me Putinin të paktën që nga viti 2014, dhe në Siri dhe në Bjellorusi... Çfarë na ka sjellë, përveç përbuzjes nga një Kremlin i guximshëm?!

Mënyra e vetme – me të vërtetë e vetmja mënyrë për të zbutur efektet e luftës së Putinit – është të forcojmë anën tonë: të bashkojmë duart politikisht dhe ushtarakisht, duke përfshirë Ukrainën dhe vendet e tjera në rajonet fqinje ruse – prandaj vendimi nga Suedia dhe Finlanda, por edhe referendumi në Danimarkë. Dhe të bashkojmë forcat ekonomikisht, me rolin kyç për Bashkimin Evropian, në mënyrë që të mund të mbështesim ose të zbusim efektet në aspektin e dispozitave të energjisë, kostove sociale dhe ndikimit

ekonomik. Së bashku, ne mund ta bëjmë atë. Asnjë vend individual nuk do.

Si e imagjinoni të nesërmen? Disa argumentojnë se SHBA-ja dhe Evropa nuk duhet të shkatërrojnë plotësisht urat me Rusinë, madje edhe me Putinin në pushtet.

Kush e di se çfarë është më pas... Ushtarak, Rusia ka tejkaluar dukshëm. Por një kafshë e plagosur mund të jetë e rrezikshme: A po shohim një konflikt të zgjatur, me një Ukrainë mezi të qëndrueshme dhe të gjitha rreziqet ushtarake, ekonomike, energjitike dhe ushqimore që nënkupton? Apo Putini do të hiqej përfundimisht dhe çfarë do të vinte në vend të tij?

Ka më pak shpresë në Rusi sesa disa vite më parë. Nuk ka asnjë opinion publik për të folur. Gjithçka që ka mbetur rreth Kremlinit janë miq dhe bashkëpunëtorë. Ju mund të shpresoni se ata përfundimisht do të jenë mjaft të frustruar nga sanksionet për t'u ngritur kundër njeriut që i dha fund jetëve të tyre të bukura – në të vërtetë ne duhet t'i synojmë ata shumë më tepër, të gjithë shtyllën kurrizore të regjimit, për t'i bërë ata të frustruar mjaftueshëm – por a ofrojnë ata shumë shpresë për një regjim më të qëndrueshëm, disi demokratik më pas?

Shpresa jonë e vetme qëndron në atë që mund të bëjmë për veten tonë: Të mbështesim Ukrainën, të bëjmë presion ndaj regjimit rus dhe të marrim veprimet tona së bashku; integrimin dhe përmirësimin e kapaciteteve tona mbrojtëse, me mbrojtjen e BE-së si një shtyllë të besueshme dhe të fortë të NATO-s – diçka që Erdogan nuk mund të vërë veton – dhe me një Bashkimi Evropian të përforcuar në zonat ku do të zhvillohet kjo luftë e gjatë, si energjia dhe burimet kritike industriale. Ne duhet të rishpikim ndjenjën tonë të sovranitetit, përmes reformës së Bashkimit Evropian

Aleksandër Vuçiç betohet për herë të dytë si President: “Detyra ime është që të kujdesem për Serbinë”

Aleksandër Vuçiç betohet për herë të dytë si President: “Detyra ime është që të kujdesem për Serbinë”

Ju nuk do të jeni gjithmonë dakord me të gjitha vendimet, por ju garantoj se do ta ruajmë paqen, stabilitetin, Kosovën dhe Metohinë, se do të kujdesemi për të ardhmen e fëmijëve tanë”, tha presidenti Vuçiç.

Presidenti i Republikës së Serbisë, Aleksandar Vučić ka dhënë betimin para deputetëve në Kuvend, me të cilin shënohet edhe fillimi i mandatit të tij të dytë presidencial.

Duke mbajtur dorën e djathtë mbi Kushtetutën e Serbisë dhe Ungjillin e Miroslavit, librin më të vjetër serb, Presidenti Vuçiç shqiptoi tekstin e betimit: “Betohem se do t’i kushtoj të gjitha përpjekjet e mia për ruajtjen e sovranitetit dhe integritetit të territorit të Republikës së Serbisë dhe ushtrimit të të drejtave dhe lirive të njeriut dhe pakicave, respektimit dhe mbrojtjes së Kushtetutës dhe ligjeve, ruajtjes së paqes dhe prosperitetit, e të gjithë qytetarëve të Republikës së Serbisë dhe se do t’i kryej me ndërgjegje dhe përgjegjësi të gjitha detyrat e mia”.

Presidenti i Serbisë, Aleksandar Vučić, pas betimit në Kuvendin Kombëtar, në fjalimin e tij theksoi se dëshiron të jetë president i të gjithëve dhe për të gjithë dhe se do të bëjë gjithçka në interesin më të mirë të Serbisë. Nuk ka nder, detyrim, krenari më të madhe se fakti që ju drejtoni vendin tuaj. Nuk ka detyrë më të madhe për ta përfaqësuar atë me krenari. Të gjitha këto dhe detyrimin, detyrën, nderin dhe krenarinë e kam marrë nga qytetarët në zgjedhje. Shprehje e vullnetit të mazhorancës bindëse, e cila më ka bërë mua dhe shumicën prej jush sërish që ta bëjmë punën tonë, jo gjithmonë ashtu siç dëshiron shumica, por të bëjmë atë që është në interesin më të mirë të Serbisë”, tha presidenti Vuçiç.

“Serbia është dhe do të jetë pikërisht ajo që ne i bëjmë. Është produkt i mendimeve, ëndrrave dhe veprave tona. Ideali, qëllimi dhe ndërgjegjësimi ynë është njohja se ku jemi gjeografikisht dhe historikisht, duke u kujdesur që të mos ngatërrojmë atë që ndodhi për ne., historia dhe realiteti, gjeografia dhe realiteti, dëshirat boshe dhe realiteti”, tha presidenti Vuçiç.

Kosova është kyçe, duhet të kërkojmë kompromis Presidenti Aleksandar Vučić deklaroi sot se është kryesore politike për ne do të jetë Kosova dhe Metohia, sepse do të jetë një temë më e rëndësishme edhe për Perëndimin dhe se duhet të kërkojmë një zgjidhje kompromisi për këtë çështje.

Ai shtoi se nuk mendon se BE-ja është gjithmonë e drejtë ndaj Serbisë, sidomos kur bëhet fjalë për kërkesat politike, por edhe ne nuk jemi të drejtë ndaj tyre, sepse, vëren ai, “është bukur dhe e lehtë që ne të marrim para nga BE, dhe ne ende ndihemi mirë të mos themi faleminderit.”

Vuçiç tha se BE-ja duhet të jetë angazhimi ynë, sepse

është partneri ynë më i rëndësishëm tregtar, shumica e investimeve vijnë nga Unioni dhe ne duam t’i përkasim atij lloji të shoqërisë, për të zhvilluar më tej sundimin e ligjit, demokracinë, median, lirinë.

“Por ata e teprojnë kur thonë se nuk mund të shprehin mendim të ndryshëm, për nevojat e tyre politike, por është gjithashtu e vërtetë se ne mund të bëjmë më mirë. Jo për shkak të tyre, por për shkak të nesh”, tha Vuçiç.

Ai theksoi se në përputhje me të gjitha këto, vijmë te çështja kryesore politike për Serbinë – çështja e Kosovës dhe Metohisë, e cila, thotë ai, do të jetë më e theksuar dhe më e vështirë për t’u zgjidhur në lidhje me krizën ukrainase.

“Çfarëdo që të thotë kushdo, Kosova dhe Metohia do të jenë një temë më e madhe dhe më e rëndësishme për Perëndimin për shkak të asaj që po fliste Putini”. Ai do të thotë se nuk është kështu, se nuk është i ngjashëm me shembujt e tjerë, do ta përsërisë pa hezitim. Dhe, sa më shumë e përsërisin, është e qartë se i shqetëson më shumë”, tha Vuçiç.

Nuk është, thotë ai, naiv, ndaj nuk e sheh se me çfarë do të përballemi.

“Unë e shoh sa shumë dhemb, dhe ju e shihni sa shumë na dhemb neve, të gjithëve në këtë vend. Dhe ju na bëni presion çdo ditë, për të kënaqur interesat tuaja, pa menduar për tonat”, tha Vuçiç.

Ai theksoi se problemi është se nuk kemi me kë të flasim, në dëshirën për një kompromis, të cilin duhet ta kërkojmë.

“Ne duhet të luftojmë për këtë, për një kompromis, për të mbrojtur njerëzit tanë në Kosovë dhe Metohi, për t’u kujdesur për jetën e atyre që jetojnë në Kosovë dhe Metohi, që e duan flamurin serb, flasin gjuhën serbe. Prandaj ne duhet të kërkojmë një kompromis”, tha Vuçiç.

[/Argumentum.al](http://Argumentum.al)

© 2022 Argumentum

Dear readers and followers of Argumentum.al

On the third anniversary of the founding of the online media Argumentum.al, now it comes in the version of a monthly magazine which you can browse online from April 2022.

This monthly publication offers a clear combination of news on Albania, the Western Balkans and the world, as well as opinions and analyses of events taking place during the month.

Thanking each of you for your attention and trust in our media, we promise that we will continue to publish objective analysis on key developments in the country, region, Europe and the world.

Argumentum.al strives to be an authoritative source of journalism with analyses and comments on international relations, world politics and a wide range of issues of global importance by publishing exclusive materials. This is done thanks to the contribution of some of the well-known names of Albanian politics and journalism and other local and foreign collaborators. At the same time, Argumentum.al is open for comments and opinions by its readers.

Read on domestic and international issues in the magazine Argumentum.al free of charge in Albanian and English!

“Argumentum”, an intellectual process...

It's time for Albania to treat seriously strategic partnership not just as 'relics'

Serbian President Aleksandar Vučić continues to refuse to join EU sanctions against Russia or publicly condemn the war in Ukraine. Similarly, Hungarian Prime Minister Viktor Orbán remains one of Putin's main allies in Europe.

In face of rising pressure by the EU to align their stances according to the Union's position, Hungary, an EU member, and Serbia, a candidate country, reaffirmed their strategic partnership over the weekend.

But more than the act, it is the messages they sent to Brussels, Europe and Western Balkans. Orbán said that Serbia was having a hard time because it is outside the EU and Hungary "because it is inside" the Union. "But whatever happens, our two countries can count on each other, and we will try to agree on our positions bilaterally and multilaterally," Orbán said.

For his part Vucic told his guest at the opening of an agricultural fair in the northern Serbian city of Novi Sad last weekend that Serbia was ready to help in all directions Hungary. "We also agreed that, should Hungary be lacking in something, Serbia will be there to help," Vucic said.

Serbian President Vučić and Hungarian Prime Minister Orbán made such a mutual pledge against the background of the Russian invasion of Ukraine and their public stance not aligned to that of the EU regarding the sanctions on Moscow. Besides, other vital interests link those two countries, and they are in their right as long as they do not affect the interests of others or Western alliances. Certainly energy is the key topic of the common language between Budapest and Belgrade as winter is approaching and the Ukraine war seems endless so far with

no signs of peace between the two countries.

But politically speaking the statement of Orbán who said that Serbia was having a hard time because it is outside the EU and Hungary "because it is inside" the Union cannot pass without drawing the attention of Brussels and even the Western Balkans countries.

So putting it plainly Hungary and Serbia accept that they are having hard times in the Union. And one of the reasons is their friendly stance towards Russia.

In addition it is significant what Orbán means with the statement "whatever happens, our two countries can count on each other..."

Is it expected a more bitter confrontation between Brussels and these two countries? Everybody remembers when 'Hungexit' was brought about or Vucic's sharp answer to EU officials that Serbia does not let down its Russian 'brother'.

It is hoped that Albanian diplomacy follows attentively these developments and should act

“

Croatia is very friendly to Kosovo and backs it as much as it can at international level not only to be recognized by other countries but also to join international organizations.

with maturity in these difficult times. Every day that passes gives evidence that Open Balkans is an initiative serving Serbia in the maximum. Belgrade sells it as its 'baby' to increase its authority as regional leader in the eyes of the world. On the other hand, strategic partnerships that Tirana has sealed should be materialized and new ones could be established.

It would be in its interest to reinvigorate the strategic partnership with Croatia, a country which is historically closely connected with the Albanian people. Both NATO members, while Croatia is helping Albania in its EU accession drive. They share the Adriatic and are geographically close with Montenegro, a friendly country, in between.

There are broad avenues which need to be explored in all other fields like economy, agriculture, tourism, culture, education etc.

On the other hand, Croatia is very friendly to Kosovo and backs it as much as it can at international level not only to be recognized by other countries but also to join international organizations.

It was good news that the Albanian army will be equipped with the 'Javelin' rockets bought from a military US company when there is obviously an arms race in the region with Serbia getting armed to teeth. But in any case Croatia's

military potential should not be neglected. It is unforgettable how the brave Croatian people who were also joined by Albanians, and their army defeated Milosevic's military machine, liberating the country from the Serb invaders. And now Croatia's armed forces are ranked among the best in the region and beyond in all its capacities.

In an insecure region at times of war on European soil besides the great strategic partner, the US, which has its hands full with worldwide engagements, Albania should nourish strategic partnerships with friendly neighboring countries because after all their interests are interconnected. Looking forward to new future friendships, the past cannot be ignored and the strategic partnership of Albania with Croatia should be among the most important priorities of all policymakers in the entire government chain. Although Open Balkans links closely Vucic and Albanian Prime Minister Edi Rama, it can never lead Tirana and Belgrade to a strategic partnership. Instead, Tirana should count on the historical pledge of all Croatian political elite that Albania can rely on the friendship of Croatian people. Besides other elements, a strategic partnership has in itself the historical amicable memory of the two people and countries which is the solid foundation of any bond like in the case of Albania and Croatia.

A Tenfold Geo-Political “NO” to “Open Balkans”

EXCLUSIVELY FOR ARGUMENTUM

Dr. Jorgji KOTE*

Indeed, there are ten “NOes”; not formal, neither occasional, but with capital letters, clear, well-wishing, consensual and at times diplomatic; they are a tenfold “NO” in substance and with a wide geo-political geography against “Open Balkans”.

Much is spoken and written on this initiative, which in fact, even now, 30 months after its launch is reduced to a “Balkan Trilateral”. Thanks to many articles and contributions to this topic,

everything is as clear as day for those who are willing to hear and see concrete realities related to “Open Balkans”.

However, following the latest developments, this time we shall recapitulate these “NOes” and their authors, major political actors/factors, which in fact disqualify this initiative, i.e. they practically delete it from the Catalogue of regional projects. Let us go through in more concrete terms:

The first “NO” continues to be pronounced firmly by official Pristina; almost all say they are right; because Serbia, continues to ignore the crimes against Kosovo and does not recognize it as an inde-

pendent state. Although part of the previous EU – led initiatives in the last 20 years, Belgrade has not moved on an inch from its refractory positions; this applies to the dialogue as well, and even worse, it is leaping backwards.

Thus, a legitimate question arises: When these and other EU and USA led initiatives have not produced a real outcome, then how can one nurture hopes on the “Semi Open Balkans” which is clear it serves much more as a “make up” for Serbia and to stain Kosovo’s image abroad?

The next two “NOes” belong to Montenegro and Bosnia – Herzegovina, due to lack of faith and scepticism towards the previous

serbian policies and practices in the last 20 years, with negative impacts in both these states. True, the new Prime Minister Abazovic has implied quite recently that Montenegro may join "Open Balkans" ; yet, he himself is hardly convinced about that; moreover that the powerful President Dukanovic with his party is against it; he confirmed his solid opposition on 15 May in Berlin with his German counterpart and on 18 May during his visit in Pristina together with his hostess, Kosovo's President, Mrs. Vjosa Osmani; but, even if Montenegro agrees "by hook and cook" to join it, one should not forget that the governmental coalition is extremely fragile to tackle such a burning issue and provisional; therefore, this case there would hang "neither in the sky nor on the ground" and it will divide more than unite!

The fourth "NO" maybe found, yes, in the three countries of "Open Balkans" somewhere among the opposition, to the President of Republic, among media, well-known experts and others. Thus, even the "YES" there is not articulated with a full but only with a half voice, it is partial and transitional; as to the "YES" deriving from the National Consultation in Albania, it may serve only as a worthless political alibi abroad. Because, as it is shown below, it is

not as the question in the form mentions only "some folks that say" but many more against "Open Balkans" even in Albania .

*The fifth "NO" comes from Ukraine, after the Russian aggression. Serbia is the only country in the region and EU candidate state that has **not** yet imposed sanctions against its ally. Then, what is the sense of opening up Balkans when you shut down yourself to Europe and Ukraine, especially now that it has become the "acid test" for all!! As to the Serbian YES in two UN Resolutions, not only it did not have any role in the 141 other votes, but it did not bother at all its ally, Russia. In a word, it was just made to "cross the river"! This is why today, the concern is not any more to push Serbia in promoting "Open Balkans" but to join, right now and without any hesitation the EU and USA in their actions against Russia and in favour of Ukraine.*

This was also clearly seen in the Informal Dinner of the 6 regional leaders on 11 May and the Informal Meeting of the Foreign Ministers on 16 May both in Brussels!

The next "NO" stems from the new realities and particularly from the lessons being learnt from the Russian aggression and the failure of the school of naive globalism, that allegedly the opening of

trade markets and establishment of immense economic areas would solve all political problems, tensions and conflicts, as "Open Balkans" does also claim. Now, the EU and all other major geo-political actors and factors are putting through the "loop-hole" all their initiatives, including the regional ones, in order to requalify and orient them much more towards democracy and politics, as absolute priorities over economy and business.

Accordingly, "Open Balkans" is disqualified before even entering the "race". True, it can help ensure cheaper goods and services today, but due to the unreliable serbian politics one may pay it very dear tomorrow, as it is happening today with gas, energy and food stuffs in Europe.

The seventh "NO" comes from the EU; it's a multiple heavy-weight NO" and in full-fledged unison among the European Council, Commission, and Parliament. The EU Council has expressed this "soft and silent "NO" in two summits in Sofia on 10 November 2020, in Brdo on 6 October 2021 and in Brussels on 14 December 2021, the Commission in October 2020 and the Parliament in its latest Resolution at the end of April. This "NO" is implied by ignoring "Open Balkans", by not mentioning it even as a term in any official document.

The EU says "NO" because it was not asked and consulted in advance on this idea; it came as a defiance only a few days after the EU Council said "NO" to the opening of negotiations for Albania and Northern Macedonia in October 2019; 30 months after it was launched, there is a widespread perception that, instead of unifying, Open Balkans has divided the countries and folks in the region..

The eighth "NO" which is closely

connected with the EU is its major regional project, with the consent of the 6 region's leaders – Western Balkans Common Regional Market (WBCRM) Actually, this is the term and the project appearing in all the EU official documents and which has the same targets as “Open Balkans”, making the latter totally unnecessary. With the big difference that WBCRM is all-inclusive and enjoys the EU political and financial support. It has even approved a funding of 30 Billion Euro for its gigantic Investment Plan for the region for the period 2021 – 2027; it is also eartargeted for the implementation of the WBCRM and other projects there; in particular, CEFTA, The Regional Cooperation Council and the Regional Energy Community together with the Berlin Process. Therefore, the EU cannot “open its purse” for a semi initiative, whom it does not recognize and with problematic Serbia as initiator. **Otherwise, as the albanian folk saying would apply:** “the sheep and goat belong to Zerë but the fame goes to Hasan Qerre”

This European “NO” was also acknowledged and stated last week by Serbia's Prime Minister, Brnabic, who attended an event on the EU future on 6-7 May in Florence, Italy. In her opinion, Europe does not want “Open Balkans”, since it divides instead of uniting, and this was also mentioned by Mr. Borrell and Lajçak.

The ninth serious “NO” comes from Germany; it was first disclosed last September by Chancellor Merkel in Tirana; but it was Chancellor Scholz who disclosed it in a diplomatic way this April in his Joint Press Conference with PM Rama in Berlin; he did not mention it at all as a term, despite the persistence of attending journalists. Well, this “NO” is fully understandable, since Germany launched the “Berlin Process

This European “NO” was also acknowledged and stated last week by Serbia's Prime Minister, Brnabic, who attended an event on the EU future on 6-7 May in Florence, Italy. In her opinion, Europe does not want “Open Balkans”, since it divides instead of uniting, and this was also mentioned by Mr. Borrell and Lajçak.

in 2014. The claim that “Open Balkans” is its unit or extension or because the Berlin Process presumably has failed has not persuaded anyone in official Berlin and in other major capitals that are active in this process. Chancellor Scholz, while leaving aside “Open Balkans” stated it clearly that he in person is going to invigorate the Berlin Process (Beleben). He maintained the same attitude on the 4th of May in his encounter with Kosovo's PM, Albin Kurti. But, when Berlin says “NO” then, Paris, Rome, London, the Hague and others find it extremely hard to say “YES”.

The problem is that this “NO” cannot be reversed, as the partisans of “Open Balkans” believe naively. Each demarche to add at least the name “Open Balkans” in the official documents of the EU and other international organizations would fail; for the above-mentioned reasons and because there is no consensus on “Open Balkans” within the EU; in that case, its opponents or sceptics may ask with concern what happened that we need to make such an amendment or addition, moreover when WBCRM is there and it complies with all our require-

ments? Why do we need other parallel initiatives in the region or just for regional protagonism?

Last but not the least, the USA have also repeatedly said in silence “NO”; the latest occasion was by the end of April, when PM Rama declared in public that the US Assistant Secretary of State, Mrs. Donfried in her visit in Tirana had expressed her “vigorous support for Open Balkans”. However, the Press Briefing of the US State Department on the same day did not make any mention of “Open Balkans”. Neither was it mentioned in the encounter between PM Rama and Secretary of State Blinken on 15 February in Washington, although the former claimed he had received a “YES”. Likewise, Mike Pompeo, former US Secretary of State, who visited Tirana on 15/16 May did not say any word, even privately, although he sponsored the political deal on 4 September 2020 between Belgrade and Pristina, where Mini-Schengen was at least included.

Finally, this is perhaps the last article by the author on this particular issue, whereby apart from understanding, there have been also expressed reservations and objections. But not as opponent or critic of the government(s), whom I have served for a long time as a diplomat in Brussels, Berlin and elsewhere, but as an expert on this area and as a well-wisher. From this position, I would like to reiterate the suggestion made in the previous article “Open Balkans sticks neither in Brussels, nor in Berlin” that while it is not too late, our side may propose in a diplomatic way to merge it with the EU – led WBCRM. In this way, this unsuccessful story would come to an end; you will see how these 10 “NOes” will immediately turn into the much expected and genuine YES!

100th anniversary of diplomatic relations between Albania and US commemorated

N TIRANA, May 16 –Monday’s visit to Albania of the former State Secretary, Mike Pompeo as well as businessmen in the energy field had a multi dimensional target to commemorate the 100th anniversary of the diplomatic relations between Albania and the US and to take part in signing of a memorandum in the field of energy.

At the conference on the 100th anniversary of the establishment of diplomatic relations, Pompei said that good will is needed from every political spectrum to defend democracy, eradicate corruption and protect the freedom of the peoples of the two countries and the peoples of the region.

He stressed that the good American-Albanian friendship will continue for another 100 years.

Pompeo said that Albania and the US have done a good job in the fight against terrorism, while adding that real efforts have been made for the establishment of democracy in the last 30 years. According to Pompeo, it does not matter who is in power, but it is important to eradicate corruption and consolidate freedom and democracy.

The chairman of the parliamentary group of the Socialist Party, Taulant Balla, emphasized in his speech the support that America has given to Albanians.

“Thanks to the US support, Albania is today a NATO member country, while Kosovo is an independent state, and engaged in the Euro-Atlantic integration agenda,” said Balla.

“Cooperation with the United States of America is today at an excellent level for the benefit of democratic developments, strengthening the

rule of law and principles of market economy, in support of Albania’s membership in the European Union, maintaining stability, peace of prosperity in our region and beyond as well as the fight against terrorism,” noted Balla.

He referred to US support through agencies for institution building and the creation of free market parameters, and is already being accompanied by US direct investment, especially in the strategic and priority sectors of the Albanian economy.

Albanian-US diplomatic relations were established on December 4, 1922, when the Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the United States, Ulysses Grant-Smith, career diplomat, presented his credentials in Tirana to the then Albanian Prime Minister, Xhafer Ypi.

Relations between the two countries broke up after communist power took the reins of Albania which considered the US as an imperialist power. After the fall of communism the diplomatic relations were reestablished with the signing of the Memorandum of Understanding in Washington on March 15, 1991 when late president Ramiz Alia was in power.

Alia was followed as head of state by Sali Berisha, head of the Democratic Party, picked up by the State Department as the first post communist leader of this Balkan country. The paradox is that now the State Department has designated its protégé as persona non grata and he was not included in the protocol of meetings with Pompeo. No evidence is provided by the US on the motivation for breaking ties with Berisha as it has expanded relations with Socialist Party, a successor of the former communist party which considered the US as arch enemy of the Albanian people and nation

On the Greek calends! Yes, all is okey, but poor Abil passed away! More confusion, little information! Again "No" to Open Balkans! NATO in trouble! Kyiv in, Moscow out!

REALPOLITIK "FLASH" NO. 23 | 17 – 31 MAY 2022

DR. JORGJI KOTE, a renowned diplomatic analyst, "dots the i's and crosses the t's" on the 6 major events in only 1000 words

1. Yes, all is okey, but

poor Abil passed away! This Albanian saying comes to mind while reading the Resolution by the EU Parliament on 19 May on Albania. With positive evaluations, issues and the recommendation to open the negotiations with the EU this June. But, then, it highlights **not** 1, 2 or 3, but 23 points with critical remarks and requirements for Albania's government. There is no area untouched – free elections, respect for the opposition, crime and corruption, media, public transparency and others. To make them even clear, the Chair of the Foreign Committee of the EU Parliament, the German David McAllister was in Tirana on 23/24 May with 6 members of the delegation representing all political wings.

2. More confusion, little information was the case during the visit by the Greek Foreign Minister, Nikos Dendias on 23 May in Tirana. With nothing new in "his pockets" but only promises, the latter repeated over and over again during the last two years. He announced it as a "sihariq" the news that

the disputed Case of the Ionian Sea will be referred to the Hague, although he told the same in October 2020; without mentioning why, how and when things "have stuck in the mud" that this burning file is not yet sent to the Hague; but he revealed in Athens the day after that the delay is due to President Meta, who does not give the permission for the talks; President Meta dismissed it stating convincingly that no authorization has been demanded by him hitherto. The same applies to the pledge to abrogate the law on the state of war and the greek minorities, when we are more advanced thereto. The bitter news was Dendia's threat that Albania should forget its EU membership if it

mentions the Çami issue!

3. On greek calends may be postponed the EU Membership of Western Balkans. This is due to the new EU political trend, as the President of the EU Council, Charles Michel confirmed during his visit in Tirana on 20 May. In fact, he did officially support the new vision on Europe unfolded by French President and EU Chair in Office Macron on 9 May before the EU Parliament in Strasbourg.

Charles Michel spoke at length on the "European Political Community". Apart from 27 EU states, it may also include as Associated Members those

“

Charles Michel spoke at length on the “European Political Community”. Apart from 27 EU states, it may also include as Associated Members those countries that may not wish or may not be able to join the EU, which may take a very long time. Part of this Community will also be the 6 Western Balkans states, Ukraine, Georgia, Moldova and other countries, with which the EU maintains close cooperation.

countries that may not wish or may **not** be able to join the EU, which may take a very long time. Part of this Community will also be the 6 Western Balkans states, Ukraine, Georgia, Moldova and other countries, with which the EU maintains close cooperation.

In more details on this subject we have written in the article “Looking forward to the European June” at [ARGUMENTUM](#).

4. Again “NO” to Open Balkans! This was the main message given in the encounters of the Montenegrin President Dukanovic in Pristina on 18-19 May and by Kosovo’s PM Kurti in Berlin in his meeting with Chancellor Olaf Scholz on 17 May. A fully correct and grounded “NO”, especially now that Serbia continues not to align with the EU in imposing sanctions against Rus-

sia and with other refractory attitudes; the latter promise nothing for approachment, because reconciliation is a big word, whereas the dialogue with Belgrade has become practically impossible. Finally, it was also the EU Parliament that stated this “NO” in its latest Resolution on 19 May. As to the “YES” by the President of the EU Council in Tirana on 20 May, it was simply personal, as he himself said. Frankly speaking, he did that simply **not** to spoil the political humor of his Albanian host. As we have mentioned earlier, the EU Commission, Council and Parliament do not mention “Open Balkans” even as a term, but the WB Common Regional Market instead. Thus, Open Balkans is reduced to an isolated trilateral, designed mostly to infuse some diplomatic oxigene to closed Serbia. Besides, as mentioned before, instead of

NATO is in trouble due to Turkish veto against Sweden and Finland, after they have filed their application for NATO Membership; exactly when, thanks to their highest democratic standards and their close cooperation with NATO, this membership was thought as a mere formality, a matter of months only.

uniting, “Open Balkans“ is dividing the countries even within themselves, as it occurred in hot clash of arguments during the Summit in Buda on 29 May between the Montenegrin Prime Minister Abazovic and Kosovo’s President, Mme Osmani.

5. NATO is in trouble due to Turkish veto against Sweden and Finland, after they have filed their application for NATO Membership; exactly when, thanks to their highest democratic standards and their close cooperation with NATO, this membership was thought as a mere formality, a matter of months only. Turkey demands the extradition of 33 allegedly terrorist elements of the PKK, give up their support the syrian kurd segment and lift their embargo on the export of arms decided in 2020; and as a whole

their commitment to the fight against terrorism. After multiple diplomatic demarches hitherto, it seems that Erdogan is less angry and getting closer to Finland, but not with Sweden, evethough the latter is doing its best to be **more** favourable to him. Let us hope that with the last minute attempts and interventions, Erdogan will calm down and 2023 will find both Sweden and Finland in NATO.

6. Kyiv in, Moscow out! This refers to the World Economic Forum (WEF) held in Davos from 23 – 26 May, with the presence of 2500 senior political and business personalities and 50 world leaders; without those from the USA, Russia, China, India and others. This time, its major logo was War, Ukraine and Russian aggression. Many calls were made here to help Ukraine

with aids and mainly MONEY terribly needed to cover the war expenses and **country’s** reconstruction. The ukrainian President Zelenski appealed on all participants that each morning to ask themselves “What can I do more today for Ukraine?“ This Forum did also impose sanctions in Russia by expelling it from WEF with all its companies, even Russian House there“ Whereas Ukraine was firmly supported with the presence of 40 additional companies, 4 free of charge. Therefore, the world largest and most importnt forum finds Kyiv in and Moscow out. A huge loss also for the Russian international image, given the WEF exceptional planetary echo in its **51** years of existence, as its 84 year old founder, Prof. Claus Schwabb underlined.

/Argumentum.al

© 2022 Argumentum

“

Russia was wrong to refuse the hands extended by Europe: association with NATO (Partnership for Peace, NATO-Russia Council), partnership with the European Union (1995) and the strategic goodwill repeatedly expressed by Italy, Germany and France.

The Fall of the House of Russia Good or bad news for Europe?

A Ukraine now has a solid chance of winning the war and Russia will lose it, because aggression by one state against another is no longer tolerated by people in the 21st century; because the Ukrainian “nation at arms” is stronger in its fierce will to resist than the tonnes of mechanised steel stockpiled in the fashion of a previous century; because Europe and the West have had enough of the provocations, encroachments and destabilisations of an aggressive Russia on every continent.

It is in Europe’s interest to

stop Putin, otherwise he will not stop. This is why, in the space of two days, the European states were the first to unanimously pronounce the clearest condemnation of Russia’s aggression in Ukraine, along with the severest sanctions against the aggressor. The Americans joined them, giving these actions the decisive weight of the Atlantic Alliance.

Russia was wrong to refuse the hands extended by Europe: association with NATO (Partnership for Peace, NATO-Russia Council), partnership with the European Union (1995) and the strategic goodwill repeatedly expressed by Italy, Germany and France.

It feared that its own people would prefer an open and free society in which power is no longer confiscated by the few surviving agents of a totalitarian dictatorship and where wealth is captured by a mafia-like minority.

Putin’s Russia has missed out on everything.

It has humiliated or enslaved so many peoples in Europe, and it has not understood that this is a time for peaceful relations and the healing of memories. It has fought the European Union with all its might, and its Foreign Minister Sergei Lavrov now considers it “aggressive”. Well, well, well! Does

Europe have any weight on the international scene? In any case, it carries the message of peace and dialogue, whereas Putin now embodies war and his armies, rape, torture and barbarism.

The price it risks is centuries of humiliation at the hands of its neighbours.

In 1939, it declared war on Finland purely because its borders were too close to its own. It almost lost the war. Today Finland wants to join NATO. What a splendid result for the Russian leaders! In 1939, Russia signed the German-Soviet Pact joining forces with the devil to carve up Poland and annex the Baltic states. In 1945, it brought an iron curtain down over half of Europe!

It would like to continue its illegitimate operations, forced occupations and annexations. Transnistria, Abkhazia, South Ossetia, Donbass, Crimea and now Ukraine! Where will it stop?

Is it not urgent to prevent it from continuing to violate the will of the people in this way? And will Russia still find honest defenders to explain these abuses?

Are these acts of aggression characteristic of the world's largest country, which constantly seeks to expand while neglecting its own land? Or is it just another case of deranged leaders, drunk with nostalgia, blind revisionists and nationalistic readers of history?

With the sanctions, the expulsion from international organisations, Russia must prepare for a lasting isolation from the civilised world. As a pariah in international relations, neither artists nor sportsmen want to engage with it! Long-standing relations, nourished by shared culture, camaraderie and scientific interests, and promising commercial relations are being sacrificed to the madness of this post-communist power. It is seriously damaging the interests of its own country. It

will take Russia more than a generation to recover. This is not good news.

Europe and the West are going to win against Russia without really being at war, and they owe it largely to the Ukrainians. It is good news for peace and a lesson for the world: people have rights that they increasingly intend to assert, and international politics is not just the cold, cynical expression of states. It is also a space where law regulates and pacifies.

This does not exempt us from imagining the next step: the establishment of structured sustainable and peaceful security on the continent. Can we hope that this will be possible with a normalised and reasonable Russian leadership?

Russia will always exist, but its future now depends on the fall of the House of Putin.

****Jean-Dominique Giuliani
is Chairman of the Robert
Schuman Foundation***

Visit of ex-State Secretary to Albania to celebrate 100th anniversary of diplomatic ties ends in Mujahideen Camp in company of anti-Teheran leader Maryam Rajavi

TIRANA, May 16 – Former US Secretary of State Mike Pompeo closed a two-day visit to Albania where, according to the reported official agenda, he was in the framework of the 100th anniversary of the establishment of Albania-US diplomatic relations in the Mujahideen Camp in company of the leader of the anti- Teheran government organization, Maryam Rajavi

After activities on Monday during which the former senior US official met with representatives of politics, Pompeo also visited the Ashraf 3 Mujahideen camp in Manza, Durres region, where he met with Maryam Rajavi, who is the leader of the Mujahideen organization. of Iran.

The MEK (short for Mojahedin e-Khalq meaning People's Mujahideen) is considered by the United States as the opposition to the Iranian regime and their very accommodation in Albania was done through an agreement with the US. MEK members have been sheltering in Iraq since the late 1980s, where they also built their base, a military stronghold called Ashraf, located 40 kilometers north of Baghdad. The first members of this group, which was earlier on the list of terrorist organizations by Washington, arrived from Iraq

Reports say there are 4000 Mujahideen in the camp but the real number has never been known. Also, Albanian public opinion is not aware of what happens inside that camp in the territory of the Republic of Albania.

in Albania in the spring of 2013, as part of an agreement where Albania pledged to host a group of these fighters, but not all who lived in Iraq.

Reports say there are 4000 Mujahideen in the camp but the real number has never been known. Also, Albanian public opinion is not aware of what happens inside that camp in the territory of the Republic of Albania.

Some Albanian politicians including former Socialist Party PM Pandeli Majko maintain close relationship with Rajavi's fighters and he launched an appeal to 'free Tehran' in an annual rally held in Paris some years ago.

Adresa: Njësia bashkiake nr. 5, Rruga "Abdyl Frasheri", Ndërtesa 8, Tiranë, Shqipëri

Tel: +355 (0) 68 82 01 720

Email: redaksia.argumentum@gmail.com,
info@argumentum.al

Marketing & PR

Email: marketing@argumentum.al

Tel: +355 (0) 68 82 01 720

NUIS/NIPT: L91415033Q

...

Twitter : [Argumentum_al](https://twitter.com/Argumentum_al)

Facebook: [argumentum.al](https://www.facebook.com/argumentum.al)

Instagram: [argumentumnews](https://www.instagram.com/argumentumnews)